

Фармерівке життя

THE FARMER'S LIFE
Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WEDNESDAY, JANUARY 2nd, 1935. No. 1 (509). VOL. XI.

РІК XI. Ч. 1 (509).

СЕРЕДА, 2 СІЧНЯ 1935.

WINNIPEG, MAN.

НИКОЛАЄВА І ЙОГО 13 СПІЛЬНИКІВ РОСТРІЛЯНО В ЛЕНІНГРАДІ

Москва. — Після того, коли минулої суботи розстріляно в Ленінграді 14 терористів, газети "Правда", офіційний орган Всесоюзної Комуністичної Партії (б), в недільнім виданні певдвозначно заповідає немилосердну ліквідацію всіх тих, що роблять проти робітничо-селянської країни та її влади.

Пшущи про страчення Леоніда Николаєва і його 13 спільників, яких визнано винними в убивстві Сергія Кірова, газета каже, що радянська влада ніколи не виявляла бажання виляяти милосердя для шпівнів і мурдерців, дисулплених агентів таїної капіталістичної поліції. Про вистрїл в Кірова газета пише, що він був вистрїлом проти всіх симпатиків нового світу і проти світового поступу.

Вся радянська преса висловила своє велике вдоволення з цього способу, в який радянська влада розправила з членами опозиційної групи Зіновєва та Каменєва і одноголосно захвалила провокаторів, які поспригоувалися чужоземною буржуазною пресою, щоб мильно представити положення в Радянськїм Союзі.

Николаєва, який признанє розстрїляно негаїно після того, коли військова колегія най-

вишого суду СРСР визнала їх винними на підставі зізнань підчас розправи, що тривала два дні.

Підсудні були лідерами контрреволюційної групи в Ленінграді, що змовлялася повалити диктатуру пролетаріату при помочі терору. Вони призналися, що терористи планували замах на життя Йосифа Сталїна, секретаря Центрального Виконавчого Комітету Всесоюзної Комуністичної Партії більшовиків.

Завданям терористичної групи було повалити диктатуру пролетаріату, очолену Сталїном, а натомість прийняти програму Зіновєва-Троцького, яка проповідує "світову комуністичну революцію".

Народний комісаріат закордонних справ заперечив погоски про страчення Зіновєва й Каменєва, яких арештовано звязку зі змовою на життя Кірова. Влада дала до розуміння, що вони можуть бути заслані на Сибір.

Асошієтєд Прес доносить, що радянські влади викрили минулої неділі нову підземну організацію в Москві, яка змовлялася проти країни, в наслідок чого переведено багато арештувань й негаїно заряджено розправу проти арештованих.

БІЛИЙ ТЕРОР В БОЛГАРІЇ ЗВЕРНЕНИЙ ТАКОЖ ПРОТИ ЖІНОК

Недавно в південній Болгарії арештовано 500 осіб за комуністичну діяльність, між ними 175 жовірів. Довгі роки тюрми й смертї присудї для комуністів є частим явищем в Болгарії. Білий терор буржуазїї звернений також проти жінок, робітниць і селянок, як видно на повнїцї картинї. Жовіри з найкращими багнетами женуть вазнів з тюремного подвір'я до їхніх келїй. Між ними є також малолїтні дївчата.

ТРОЦЬКИЙ ЗАМІШАНИЙ В ЗМОВУ НА ЖИТТЯ РАДЯНСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ

Москва. — Асошієтєд Прес доповідає, що 26 грудня ввечері оголошено комунікат, який викриває змову на життя Йосифа Сталїна й інтервенцію капіталістичних держав, щоб повалити більшовицький провід Радянського Союзу. Це виявилось на допитах убійниці Леоніда Николаєва і його 13 спільників.

Признавня Николаєва, яке він зробив перед радянською владою, звязує Льва Троцького, який живе тепер на вигнанні у Франції, з підземною терористичною групою, до якої належав убійник Сергія Кірова.

Николаєв признає, що він вистрїлив у Сергія Кірова в Ленінграді 1 грудня в повній надїї, що інша частина групи виконає атак на Сталїна і що розпочнуться виступи проти рад-

янської влади.

Капіталістичних держав не згадано по імені, але Николаєв признає, що ходив багато разів до неназваного закордонного консулату в Ленінграді, від якого отримав 5,000 карбованців на свою роботу проти радянських провідників.

В признанні сказано, що консул заявив Николаєву, що він навязе зносини з Троцьким, якщо дістане лист від групи Николаєва.

Оголошений комунікат каже, що ленінградська група терористів надїялася на допомогу в зонї — "збройну інтервенцію й допомогу від чужоземної держави".

"Я думав, що мій вистрїл має бути сигналом до акції проти партії й радянського уряду", сказав Николаєв.

БЕКСАДІАН ПЕРШИЙ РАДЯНСЬКИЙ ПОСОЛ ДО УГОРЩИНИ

Будапешт, Угорщина, 28 грудня. — Олександр Бексадіан, перший радянський посол до Угорщини, вручив сьогодні свої уповноваження регентові Гортї на спеціальній аудїєнції й висловив надїю, що Угорщина й Радянський Союз будуть жити від тепер в дружних стосунках.

НІМЕЧЧИНА ВИДАЄ НОВІ БАНКНОТИ.

Монтреал, Кве. — Тутешній німецький генеральний консул оповістив, що Державний Банк Німеччини видає новий випуск (третій з ряду) банкнотів. Банкноти другого випуску стануть безартісні після дня, якого ще не встановлено, а банкноти першого випуску, з датою 1 листопада, 1925, вже є позбавлені грошової вартості.

ФРАНЦУЗЬКИЙ "ФОРД" ЗБАНКРОТУВАВ.

Париж. — Компанія Сїтрена, найбільше у Франції підприємство для продукції автомобілів, подала в промисловий суд заяву про своє банкруцтво. Двадцять тисяч робітників втратили працю, якщо в наслідок банкруцтва були б закриті ці автомобільні заводи. В повоєнний час Сїтрєн мав славу французького Форда.

ЗАБОРОНЕНО ГОВОРИТИ ПРО ІТАЛІЙСЬКІ ГРОШІ.

Рим. — Секретар фашистської партії, Стараче, наказав партійним провідникам виключати негаїно тих членів, які заходять в розмову про вартість італійської валюти та про фінансову політику уряду. Критика в цїй діяльцї стала в останніх часах доволї голосною і, як видно, неприємна для фашистського уряду.

СВАРКА МІЖ НІМЕЦЬКИМИ ФАШИСТАМИ В АМЕРИЦІ.

Нью Йорк. — Між німецькими фашистами в Спол. Державах розгорїлася сварка над тим, хто має бути диктатором консервативної організації під назвою "Приятелі Нової Німеччини". Старі лідери говорять, що "опозиціонери" є "ворогами" гітлерівської Німеччини, коли лідери з другої сторони показують, що перші хотїли бути диктаторами організації. Покищо обї сторони воюють проти себе летючками.

ФРАНЦІЯ ВІДКРИЄ КРЕДИТ ДЛЯ СРСР НА ЗАКУПЛЕННЯ ТІ ТОВАРІВ

Париж. — В Москві підписано франко-радянську умову про закінчення торговельного договору, який буде вклучати надання французького кредиту для Радянського Союзу. Сказано, що ця умова відноситься виключно до торговельних справ між двома країнами.

Умову підписали Павло Маршандо, французький міністер закордонних справ, і народний комісар закордонної торгослі А. П. Розєнгольц від імені СРСР. Вона передбачає негаїні переговори в справі торговельного договору на місце тимчасової угоди з січня 1934 року.

Якщо буде потрібно, існуюча умова буде продовжена до часу, поки не буде підписаний новий договір.

Як базу для нового договору погоджено, що Франція відкриє кредит для СРСР на суму, якої ще не визначено, що буде тягнутися через період років з нормальним процентом. Кредит буде вжитий на закінчення замовлень, що їх дасть СРСР французькій промисловості на протяз одного року.

Французькі й радянські делегати розпочали 19 грудня переговори в справі торговельного договору в міністерстві торгослі в Парижі.

Вісник. — Експорт сїна та соломї з західної Канади до посушливих околиць в Сполучених Державах розпочнеться на більшу скалю негаїно після нового року. Таку заяву зробив минулої суботи у Віснїпегу Дж. А. Гагерман, канадський представник синдикату, одобреного американським урядом, який займається цією справою.

Гагерман сказав, що в Сполучених Державах є великий ринок на всю надлишкову сїну й соломї в західній Канаді. На його думку, фармери західної Канади й збіжжєві компанії зароблять на соломї й сїні найменше 2 мільйони доларів.

Синдикат, що має свої офіси у Віснїпегу й Саскатунї, буде купувати сїну й соломї не впрост від фармерів, а від збіжжєвих компаній і від авторизованих компаній, що скуповують сїну в трьох степових провінціях. Цїни за різного роду сїни й соломї будуть залежати від того, скільки буде коштувати перевіз з даної місцевості.

Фармери будуть продавати цю пашню елевейторним компаніям і компаніям, що торгують сїном, а синдикат буде продавати бізнес з головними офісами цих компаній. Фармери, які мають на продаж сїну й соломї, повинні зголоситися до елевейторних агентів або до купців сїни в їхніх дїстрїктах, заявив Гагерман.

Елевейторні компанії й торгівцї сїни зароблять на тїй транзакції добрі гроші. Вони заберуть цю пашню від канадських фармерів заїв дармо, а фармери посушливих околиць в Спол. Державах не зможуть її докупити.

СФОРМОВАНО СИНДИКАТ, ЯКИЙ ЗАЙМАЄТЬСЯ КУПІВЛЕЮ СІНА ДЛЯ СПОЛ. ДЕРЖАВ

Вісник. — Експорт сїна та соломї з західної Канади до посушливих околиць в Сполучених Державах розпочнеться на більшу скалю негаїно після нового року. Таку заяву зробив минулої суботи у Віснїпегу Дж. А. Гагерман, канадський представник синдикату, одобреного американським урядом, який займається цією справою.

Гагерман сказав, що в Сполучених Державах є великий ринок на всю надлишкову сїну й соломї в західній Канаді. На його думку, фармери західної Канади й збіжжєві компанії зароблять на соломї й сїні найменше 2 мільйони доларів.

Синдикат, що має свої офіси у Віснїпегу й Саскатунї, буде купувати сїну й соломї не впрост від фармерів, а від збіжжєвих компаній і від авторизованих компаній, що скуповують сїну в трьох степових провінціях. Цїни за різного роду сїни й соломї будуть залежати від того, скільки буде коштувати перевіз з даної місцевості.

Фармери будуть продавати цю пашню елевейторним компаніям і компаніям, що торгують сїном, а синдикат буде продавати бізнес з головними офісами цих компаній. Фармери, які мають на продаж сїну й соломї, повинні зголоситися до елевейторних агентів або до купців сїни в їхніх дїстрїктах, заявив Гагерман.

Елевейторні компанії й торгівцї сїни зароблять на тїй транзакції добрі гроші. Вони заберуть цю пашню від канадських фармерів заїв дармо, а фармери посушливих околиць в Спол. Державах не зможуть її докупити.

Вісник. — Експорт сїна та соломї з західної Канади до посушливих околиць в Сполучених Державах розпочнеться на більшу скалю негаїно після нового року. Таку заяву зробив минулої суботи у Віснїпегу Дж. А. Гагерман, канадський представник синдикату, одобреного американським урядом, який займається цією справою.

Гагерман сказав, що в Сполучених Державах є великий ринок на всю надлишкову сїну й соломї в західній Канаді. На його думку, фармери західної Канади й збіжжєві компанії зароблять на соломї й сїні найменше 2 мільйони доларів.

Синдикат, що має свої офіси у Віснїпегу й Саскатунї, буде купувати сїну й соломї не впрост від фармерів, а від збіжжєвих компаній і від авторизованих компаній, що скуповують сїну в трьох степових провінціях. Цїни за різного роду сїни й соломї будуть залежати від того, скільки буде коштувати перевіз з даної місцевості.

Фармери будуть продавати цю пашню елевейторним компаніям і компаніям, що торгують сїном, а синдикат буде продавати бізнес з головними офісами цих компаній. Фармери, які мають на продаж сїну й соломї, повинні зголоситися до елевейторних агентів або до купців сїни в їхніх дїстрїктах, заявив Гагерман.

Елевейторні компанії й торгівцї сїни зароблять на тїй транзакції добрі гроші. Вони заберуть цю пашню від канадських фармерів заїв дармо, а фармери посушливих околиць в Спол. Державах не зможуть її докупити.

ЖДАНОВ ЗАКЛИКАЄ ДО БІЛЬШОЇ ДИСЦИПЛІНИ В РЯДАХ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Ленінград. — Давїд Олександрович Жданов, секретар Ленінградського Областного Комітету Всесоюзної Комуністичної Партії на місцє вїснїпегу Сергія Кірова, вголосив тут 26 грудня промову, в якій закликав до строгїшої дисциплїни в рядах партії.

Він заїв на зїбранні мїсандрович Жданов, секретар Ленінградського Областного Комітету Всесоюзної Комуністичної Партії на місцє вїснїпегу Сергія Кірова, вголосив тут 26 грудня промову, в якій закликав до строгїшої дисциплїни в рядах партії.

ФАРМЕР ОКОЛИЦІ МИРНАМ ЗГИНУВ З РУКИ НЕВІДОМОЇ ОСОБИ

Мирнам, Алта. — Полїція шукає за невідомим убійником, який минулої суботи ввечері вбив вистрїлом через вікно 38-літнього фармера А. Смоляка, коли він разом зі своїми дітьми і жінкою сидїв при столї та грав в карти.

Полїції не владося знайти кулі в протилежній стїні кімнати, яка перейшла через голову Смоляка. Підчас інвєстигації поліція допитувала Івана Скрута, який робить в Смоляка.

Дружина Смоляка сказала поліції, що коли вони сидїли при столї, раптом дався чути вистрїл з вікна, брязкіт збитого скла і показався дим. Її чоловік вхопив руками за кінець столї, через пару хвилин сидїв непорухно, а опїсля повалився мертвої на землю. З голови, близько правого вуха, бухнула кров.

Полїція з Вєрєвил прибула яких 6 годин пізніше. Вїмчасї впало пів цяля свїжого сїгу, якого знайдено на дорозі.

але слїди убійника можна ще було бачити біля вікна. Вони показали, що убійник стояв на пальцях і дивився до хати через шибу, яка була замерзла на яких 15 цалїв з долини.

Від вікна слїди вели на дорозу, віддалену яких 30 ярдїв від хати, опїсля пів милї через поле, потїм яку мильо назад, а потїм зникли на твердїй перехрєстній дорозі, пїршї від хати Смоляка.

У звязку з цїм вбивством кружляють різні погоски, які звязують його з минулорічним фармерським страйком в Мирнамї і з цьогорічним в Мондеїр. Кажуть, що Смоляк мав дістати анонімний лист підчас мирнамського страйку, в який невідомий автор грозив йому смертю за його активну участь в страйку.

Полїція відкидає ці погоски й цїлу минулу недїлю допитувала Івана Скрута, якого не було в хатї підчас вбивства. Його знайдено на дорозі.

ЧЕРВОНА АРМІЯ КИТАЮ НАСТУПАЄ НА ПРОВІНЦІЮ ШЕЧВАН

Гонконг, Китай. — Між Нанкінгом і Кантоном прийшло до конфлікту через те, що мільйонна гомїнданська армія не спинила наступу Червоної армії з більше як 60,000 людей, яка дісталася до західної провінції Квейчов, наближаючись до своєї мети — провінції Шечван.

В гострій телеграмі, висланій до генерала Пей, Чан Кай-Ши атакує південних воєнних лордів у провінції Квансі за те, що вони не спинили наступу Червоної армії.

Чан Кай-Ши дуже стурбований останніми перемогами Червоної армії, бо він вже розпустив по цїлїм свїті брехливі історїї, що Червону армію рішучо переможено. Але тепер виглядає, на основі признавня самого Чан Кай-Ши, що Черво-

на армія машерує переможно до провінції Шечван, де змінило радянські округи, збільшило їхню територію й боездатність.

Генерал Пей відповів, що його війська через п'ять днів самї зводили бїї з великими труднощами та що його перемогла Червона армія.

Червона армія прогнала війська генерала Чен Чі-Танга в провінції Квантун і помашерувала через Квантун і Гунан до Квансі й Квейчову, де різні частини зїбралися разом і нанесли рішачючий удар військам генерала Пей.

Тепер ці частини машерують до Шечвану, де злучаться з тамошньою Червоною армією й будуть штурмувати головні міста в тїй важкій провінції Китаю.

ВИБОРИ ДО БРИТАНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ВІДБУДУТЬСЯ НАСТУПНОЇ ОСЕНІ

Лондон. — Загальні вибори у Великій Британії, про які в останніх кількох місяцях було дуже багато дискусїй, відбудуться наступної осенї, на підставі звідомачєв в пресї, яка каже, що дістала в цїй справі достовірні інформації.

Провідник консервативної партії в Англії, Стенлі Балдвін, каже, що від цих виборів залежатиме "майбутнє британської імперії". Тому британська буржуазія вибере такий час на вибори, який буде для неї найбільше вигідний.

Балдвін і його колеги є тією думкою, що вибори повинні відбутися зараз після 25-літнього ювілею коронування короля Юрія VI, який припадає на місяць травень, але правдоподїбно буде відложеної до червня. Саме тоді патріотизм досягне найвищого свого вершка, думє Балдвін, і його треба буде використати, щоб теперішній

"національний" уряд надалі залишився при владі і врятував країну від небезпекї соціалїзму".

Балдвін вірить, що прихід робітничого уряду до влади в теперішній час "спричинить державну катастрофу", виставив би на небезпекї єдність імперії і розбив би всі економічні плани, які мають за мету затримати єдність британської імперії".

ЕСПАНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗАХОПИЛА БАГАТО ЗБРОЇ

Мадрид, Еспанія. — Агентство Гаваса повідомляє, що еспанська поліція захопила велику кількість зброї. В Мадридї поліція знайшла куфєр, в який був скорострїл та кілька крісів. В Овієдо, в провінції Астурії, де відбувалися найбільш криваві підчас недавнього революційного страйку, влада захопила два скорострїли, 230 крісів і 25 револьверів.

Мадрид, Еспанія. — Агентство Гаваса повідомляє, що еспанська поліція захопила велику кількість зброї. В Мадридї поліція знайшла куфєр, в який був скорострїл та кілька крісів. В Овієдо, в провінції Астурії, де відбувалися найбільш криваві підчас недавнього революційного страйку, влада захопила два скорострїли, 230 крісів і 25 револьверів.

ЗАЛІЗНА П'ЯТА

(Продовження)

Загальний страйк був великою нашою, американських соціалістів, перемогою. 4-го грудня Америка відкликала з німецької столиці свого посла. Той ж ночі німецька флота напала на Голанду, потопила три американські крейсери та авіаносний катер і обстріляла місто. Другого дня Німеччина й Сполучені Держави оголосили одне одному війну, але вже через годину розпочався загальний в обох державах страйк.

Німецький кайзер уперше віч-на-віч зустрівся з тими своїми людьми, що давали життя його імперії, що без них він не міг нею правити. Новиною становища було те, що кайзер був пасивний. Вони не боролися. Вони не робили нічого. Але саме тим, що нічого не робили, вони в'язали свого панові руки. Йому нічого не хотілося кращого, ніж знати заціпку випустити своїх військових псів на свій бунтівничий пролетаріат. Але це було не можливо, він не міг спустити псів. Ще менше міг він змобілізувати свою армію, щоб післати її на війну, чи покарати своїх неслухняних підданців. Жадне колесо не вертілося в його імперії. Не бігали потяги, не літали по дровах телеграми, бо й телеграфісти та залізничники так само спинили свою працю вкупі з рештою людности.

Так само справа стояла і в Сполучених Державах. Нарешті, організовано в професійні спілки Праця вивчилася своєю наукою. Рішуче розбита на своему економічному полі, вона залишила його і ступила на політичне поле соціалістів; загальний страйк був політичним страйком. Правда, професійні спілки було так розбито, що їм було вже однаково. Вони приєднувалися до загального страйку просто з одчаю. Робітники кляли струмент і кидали роботу мільйонами. Особливо визначилися машинобудівельці. Їхні голови ще були в крові, їхню організацію було цілком зруйновано, а все ж вони виступили, виступили вкупі зі своїми спільниками металістами.

Навіть неорганізоване робітництво припинило працю. Страйк так усе автав, що ніхто не міг працювати. Особливо швидко агітували за страйк жінки. Вони всі повстали проти війни. Вони не хотіли, щоб їхні чоловіки йшли на смерть. Ідея загального страйку дуже сподобалася народові. Вона підбадьорювала його почуття і ширилася наче пошесть. За страйкували й діти по всіх школах, а учителі, як які приходили, то мусили за порожніх класних світлиць іти додому. Загальний страйк прибрав форму якогось державного свята. Так яскраво виявлена ідея солідарності Праці впливала на уву всіх. А врешті, неможливо було нікого й покарати за цей велетенський жарт. Всі винувати, а всі не покараш.

Сполучені Держави було спараліжовано. Ніхто не знав, що саме трапилося. Це було, ні газети, ні листів, ні телеграм. Комунікація було знищено цілковито, ніби десять тисяч миль першої пустелі розкинулося між нами і рештою світа. І тому було враження, що в світу нема. А таке становище тяглося цілий тиждень.

У Сан Франціско ми не знали навіть, що робиться в Окленді, чи в Берклі. Всі ходили, наче пригнічені, зачаровані. Наче щось велетенське, космічне, налягло на нас мертвою тишою. Припинив своє биття пудь краю. По суті справи держава лежала мертвою. Не видно було трамваїв, автобусів, не чути було ні фабричних гудків, ні гукання газетних хлопчиків; лише де-не-де, наче привиди, прокардалися по вулицях окремі горожане, пригнічені тишою, ніби неживі.

На жаль, протягом цього тижня і Олігархія навчилася своєї науки. Навчилася добре. Загальний страйк це пересторога. Вдруге він одбуватися не повинен. Олігархія вже цього догляне.

Через тиждень, як уже заздалегідь було умовлено, телеграфісти Німеччини і Сполучених Держав вернулися до своїх постів. Через них соціалісти обох держав передали свій ультиматум своїм урядам. Війна повинна спинитися, або ж страйк тягнеться далі. Порозуміння не забрало багато часу. Війну було припинено і людність обох держав вернулася до своїх справ.

Це відновлення миру призвело між Німеччиною і Сполученими Державами до спілки. В дійсності це була спілка між Кайзером і Олігархією, з метою боротьби проти свого спільного ворога — революційного пролетаріату обох держав. Та цю спілку Олігархія згодом зрадила зрвала, коли німецькі соціалісти повстали і скинули свого кайзера з трону. Цією зрадою Олігархія виграла величезну річ — руйну свого великого конкурента на світовому ринкові. Без скіненого кайзера Німеччина не могла вже продавати зайвини за кордон, бо їй не повинно було бути. З природи соціалістичної держави, людність Німеччини мусила споживати все, що виторювала; звичайно, вона б міншла за кордоном свої продукти на те, що у неї не виробляється, але ж це вже щось цілком інше, ніж неспожита зайвина капіталістичної продукції.

Згадалось, що Олігархія знайде собі виправдання, — сказав Ернест, коли ми довідалися про цю її зраду німецькому народу. — Як звичайно, вона стане залевняти, що вона мала рацію.

І справді, офіційно Олігархія боронила свій вчинок тим, що мала на оці перш за все інтереси американського народу. Це вибило з світового ринку невинного конкурента і дозволило нам розпродати на цьому ринкові наші зайвини.

— Аж до божевілья прикро, що ми такі безпорадні. Адже ці грабіжники й справді видалуть себе за оборонців наших інтересів, — сказав на це Ернест. — Вони уможливили собі більший продаж за кордон, а це ж значить, що ми менше споживатимем в себе вдома.

ПОЧАТОК КІНЦА

Ще в перші січня 1913-го року Ернест побачив справжній напрямок ходи щодня, але не міг усвідомити своїм братам-ватажкам ту мару Залізної П'яти, що вироста перед його духом бігли до завершення. Криза поширилася на весь світ. Світовий ринок фактично опанувала американська Олігархія, десятки ж держав викинуто з цього з неспожитими й неспироданими зайвинами на руках. Для них лишалася одна лишень доля — реорганізація. Вони вже не могли практикувати далі методу виторювання зайвини. Капіталістичний лад, хоч як це було прикро для зацікавлених в ньому, безнадійно провалявся.

Реорганізація їх діяльність треба революції. Наступити ча-

Малий ескімос з матою вийшли на стрічу радянським дослідникам, що на льодоколі "Красін" прибули на острови Врангеля, на далекій півночі. Радянські дослідники передали дарунок малому.

си безладдя й насильств. Ріні установи й уряди скрізь розвалювались. Скрізь, виключаючи деякі три держави, колишні капіталістичні хазяїни вдерто боролися за своє майно. Але скрізь озброєний пролетаріат забирає у них державну владу. Нарешті такі справжні класичні слова Карла Маркса: "Чути похоронного дзвона по померлій капіталістичній приватній власності. Експропріаторів експропріюється". І в міру того, як гинули капіталістичні уряди, на їхньому місці виникали робітничі комуни.

"Чому опізняються Сполучені Держави?" "За діло, американські революціонери!" "Що таке з Америкою?" — такими питаннями заснапили нас наші щасливі товариші з інших країв. Ми ж нічого не могли зробити. Олігархія загородила нам шлях. Її маса, наче якась страхіття, кололо висіла на наших ногах.

— Почекайте на весну, — казали ми їм. — Тоді побачите. Це був наш секрет. Ми змовилися з фермерами, і о-весні більш десятка держав мусило перейти до наших рук в наслідок останніх виборів. Раптом мусило явитись більше десятка робітничих комунальних держав. Після цього, далі вже було б легше.

— А що як фермерів не пустять до вибдів? — запитував Ернест. Товариші ж казали йому, що він хоче навквилити нещастя.

Але цей можливий недопуск фермерів до влади був не першим лихом, якого бовяв Ернест. Він передбачав одкол великих робітничих спілок і народження каст.

— Гейт навчив олігархів, як це зробити, — казав Ернест. — Закладаюся, що вони зробили собі підручника з його "Доброзаклиного Феодалізму"!

Ніколи я не забуду, як одної ночі, після палих суперечок з пів десятком робітничих ватажків, Ернест повернувся до мене і безнадійно вимовив:

— Це їй на користь. Залізна П'ята виграла. Кінець видно. Ця невеличка нарада в нашій хаті була неофіційною. Ернест, як і інші його товариші, скликали ватажків професійних спілок, щоб забезпечити їхню згоду втягти своє робітництво в найдовший загальний страйк. О'Коннор, голова спілки машинобудівельців, перший з присутніх шостні ватажків одмовився даги таку згоду.

— Ви ж бачили, як вас ганебно було побито на вашій старій тактиці страйку і бойкоту, — закінчу йому Ернест. О'Коннор і решта хитнули головами.

— І ви бачили також, що може дати загальний страйк, — він дід Ернест. — Ми спинили війну з Німеччиною. Це ніколи в світі так гарно не виявлялася солідарність і сила Праці. Праця і має змогу, і буде правити світом. Коли будете стояти за нами, ми покладаємо край царству капіталізму. Це ж ваша одинока надія. Ви ж тамте це. Нема іншого виходу. Що б ви не зробили старою тактикою, — однаково, вас засуджено на поразку, вже хоч би тому, що хазяїни порядкують у судах.

— Ви навіть згабуєте наперед, — відповів О'Коннор. — Ви не знаєте ще всіх виходів. Є й інший вихід. Ми знаємо, що ми щодня так. Ми ослабили від страйків. На цім шляху вони ввесь час били нас до нестями. Але я думаю, що ми вже ніколи не покинемо своїх товаришів до страйку.

— То який же у вас шлях? — різко запитав Ернест. О'Коннор розсміявся і похитав головою:

1 "Our Benevolent Feudalism". Цю книжку видрукував р. б. 1902 W. J. Ghent. Ввесь час умеро тримався думка, що саме Гейт мусити у голові великих капіталістів ідею олігархії. Ця думка безнадійно панувала в літературі тих років Залізної П'яти, та навіть і в літературі першого віку Братерства Людям. Тепер ми знаємо справу краще і наше знання свідують, що Гейт лишень найбільш за все історично покривджено нещасно людною.

2 Як зразок судових вироків проти Праці, наводимо такі приклади. У Празі повстали проти несправедливого закону, який вислав, щоб шк. Але незабаром цей закон ліквідувався, і було рішено її від прийняти, як протипотвистийний, на цій підставі, що він несправедливо чотирнадцять днів діє на старших і молодших за 14 років. Суд Пенсільванської Держави неконституційний закон про односторонній шлюб і звичайним правом подорожувати. В ті ж часи страшною була міа підстава, що не каліло зако. Норвежська законодавча палата провела закон, що скорочувала робітничий день до 10 год. що дня. Р. б. 1906-го року майніший суд Сполучених Держав виняв закон протипотвистийним. В революційній Сіверній Ірландії проклали закон, фіксований час праці в несправедливих умовах.

— Можу вам сказати лише одне: ми не спали. Та й зараз не спимо.

— Сподіваюся, тут нема нічого страшного, чи ганебного, — кинув, виклик Ернест.

— Думка така, що ми краще знаємо свої справи, — почув я.

— Це ганебні справи, коли ви так ховаєтеся з ними! — гукнув Ернест розсердившись.

— Ми заплатили за наш досвід потом і кров'ю і заробили все, що матимем, — відповів О'Коннор. — В Сполучених Державах розпочинаються справедливі часи.

— Раз ви не хочете виявити мені свій вихід, то вам сам скажу його. — Кров'ю Ернеста кипіла. — Ви хочете ділити грабоване. Ви змовилися з ворогом, — ось що ви зробили. Ви продали робітничу справу, продали все робітництво. Ви покинули поле бою, як боягузи.

— Я нічого вам на це не скажу, — вороже відповів О'Коннор. — Я тільки думаю, що ми краще знаємо, що для нас корисніше, грошечки краще за вас.

— Вас і на цент не трівожить, що буде з рештою робітників? Ви ж штовхаєте їх у яму!

— Нічого не скажу, — відповів О'Коннор, — крім того, що я голова спілки машинобудівельців і що моє діло обороняти інтереси тих, кого я представляю. От і все.

А коли ватажки спілок пішли, Ернест спокійно, як засуджений на смерть, викидав мені всю ходу майбутніх подій.

— Соціалісти мали звичку тишити себе пророцтвами, — сказав він, — що прийде день, коли організована в спілки Праця, розбита на економічному полі боротьби, перейде на політичне. Добре, Залізна П'ята розбила робітничі спілки на економічному полі і загнала їх на політичне; але замість радості це для нас стане джерелом скорботи. Залізна П'ята вивчилася своєю наукою. Ми показали їй нашу силу — загальний страйк. Вона ж узяла заходів, щоб не допустити нового загального страйку.

— Але ж як? — спитала я.

— Звичайнісіньким підплачуванням великих спілок. Вони вже не хочуть приєднуватись до нашого страйку. Значить і не буде загального страйку.

— Але ж Залізна П'ята не може вічно триматися такої збиточної програми, — заперечила я.

— О, їй не треба підлащувати всі спілки. Це без діла. Ось що має статися: буде збільшено плату і скорочено час праці в залізничній спілці, в спілці робітників заліза й стали і в спілках інженерів та машиністів. В цих спілках такі добрі умови лишається за завжди. Приналежність до такої спілки здаватиметься іншим за райське життя.

— Я це не бачу, — заперечила я, — що станеться з іншими спілками. Аджеж поза цієї комбінацією лишається далеко більше спілок, ніж у ній.

— Інші спілки буде знищено, всі до одної. Бачиш, залізничники, машиністи і інженери та робітники стали й заліза — всі вони виконують працю життєвої ваги для нашої машинної культури. Забезпечивши собі їхню вірність, Залізна П'ята вже за одну мить упорається з рештою Праці. Залізо, сталь, вугілля, машинерія та транспорт — то хребет всієї індустриальної машини.

— А вугілля? — спиталася я. — Аджеж була мільйона шахтарів.

— Це несвідома маса. На них нічого й зважати. Їхня заробітна плата впаде, праця буде збільшена. Вони стануть рабами, як і всі ми, але вони ще більше нагадуватимуть худобу, ніж хто з нас. Вони будуть так само прикуті до праці, як нині фермери, коли капіталісти пограбували їм їхню землю. Те ж самісіньке трапляється й з іншими спілками, що опиняться поза комбінацією. Варто тільки заборонити їхнім членам ходити кудись інде, як на роботу й до хати, і вони враз стануть рабами, прикутими до праці порожніми шлунками та законами краю.

— А знаєш, що трапиться з Фарлі³ і його страйкбрекерами? Я скажу тобі. Страйкбрекерство, як ремесло, зникне. Страйків більше не буде. Замість страйків будуть бути рабів. Фарлі й його банду буде поставлено за погоничів. О, зватися так це не буде. Це зватиметься виконання державного закону про примусову працю.

— Ця зрада великих спілок, як бачиш, тільки затягає боротьбу, але так затягає, що тільки бог зна, де й коли Революція повстане і переможе.

— Але ж чи є яка рація вірити, що Революція хоч колись переможе, раз тільки утвориться така могутня угода між Олігархією і великими спілками? — спитала я. — Чи ж не може ця угода тягтися вічно?

— Він похитав головою.

— Одн з наших узагальнень встановлює, що кожна система, побудована на класі, чи на касті — переходить в самій собі зародки власної руйни. Чи може класова система забезпечити од каст? Залізна П'ята безсила їх знищити і, кінець кінцем, вони й зруйнують її. Олігархія вже й тепер викохала з себе касту; але, почекай, і зрадливі спілки розв'ються в касту. Залізна П'ята вживатиме всіх своїх сил, щоб стати тому на заваді, але з того нічого не вийде.

— В переманутих нині до себе спілках міститься зараз цвіт американського робітництва. Тут усе дужі й працюють люде. Вони стали членами тих спілок у конкурентній боротьбі за місце. Кожен гарний робітник Сполучених Держав матиме в грядущі часи честолюбну охоту стати членом одної з приласканих спілок. Олігархія буде підбадьорювати таку амбіцію, отже й конкуренцію. Таким чином, ці дужі люде, що могли б бути революціонерами як би не ганялись за членством у спілках, — не будуть ними і своєю силою лише підпиратимуть Олігархію.

— З другого боку, робітничі касту, члени приласканих спілок, змагаються за перетворення своїх організацій у замкнені корпорації. І вони цього досягнуть. Членство в робітничих кастах стане спадщиною. Сини заміщатимуть батьків і не буде кожного притоку нових сил з цього вічного резервуару сил — простого народу. Це ж виграє за собою звинувачення робітничих каст, вони все слабшати будуть. Одночасно, ж як істину, — вони на деякий час дійдуть до всемогутності. Вони стануть ніби преторіанцями старої Риму, наступити час палатних революцій; коли робітничі касту захоплюватимуть владу до своїх рук. Потім гітнуть патлатні ж конкуренти олігархів; біла влада стоятимуть часом ті, а часом ті. А тим часом неминучий процес кастового ослаблення йтме собі далі, доки, нарешті, не поскидає з себе всі ці касту геть простий народ.

3 Джекмас Фарлі — запертий страйкбрекер того часу. Людська білий сміхав, був морально, безсеречно талановитий. Він високо підняв над Залізною П'ятою, і врешті був замасований в олігархії. Плою вбито р. 1932 Сартою Дженкінс, що її чоловік тридцять літ перед тим убив страйкбрекера Фарлі.

ПЕРШИЙ РАЗ ЗАГОСТИЛА ДО НАС ОРГАНІЗАТОРКА ЖІНСЕКЦІЇ ТУРФДІМ

Пакан, Алта.

Перший раз в історії нашої відділу гостила в нас 29 й 30 листопада організаторка Жінсекції ТУРФДІМ, товаришка Чайківська. Ці два дні не скоро затруться в нашій пам'яті, бо така організаторка багатого дечого нового і корисного нам сказала.

Наш відділ щойно недавно зорганізовано. Приїзду організаторки ми очікували з великою нетерпелістю, а головню нашу жінку, якби не чули, щоб організаторка говорила до нас на мітингу.

Першого вечора відбувся концерт-мітинг, на яким організаторка говорила про долю жінок-робітниць і трудящих фермерок не лише в Канаді, але в різних капіталістичних країнах. Товаришка вказала на загострення класової боротьби в Канаді, на зріст фашизму й на небезпеку нової імперіалістичної війни, даючи їм трудящих фермерок і фермерок боротьбою проти капіталізму організованим способом.

Частиною своєї промови присвятила організаторка апелені до фермерської молоді, головню до молодих хлопців, яких канадська буржуазія думає кинути на поле смерті в надходячій війні. Від цієї небезпеки, говорила організаторка, молодь може врятувати себе тільки тоді, коли вона буде її вповні розуміти і надіятися на тих організації, що борються проти творців війни.

Другого дня організаторка мала засідання з зарядами наших місцевих організацій, а опісля окремих мітингів з відділом жіноцтва. Вона дала нам вказівки для кращого проведення праці у відділі, які ми будемо старатися використати. Ми рішили започаткувати спільне читання і зацікавити ним не лише наших членів і членкинь, але й наших симпатиків. М. Колютичюк.

МОЖЕ МІЙ ДОПИС ЗБУДИТЬ ТУТІШНЬОГО ФАРМКОРА

Беліс, Алта.

Цієї околці немає досить дописів в "Фармерськєм Життє". Я думаю, що тут нема фармкору, але прийхавши сюди я довідався, що він є, тільки заснув так здорово, що не може пробудитися.

Вина тут не самого фармкору, але її членів, які думають, що їм не треба дописувати до газети, бо це обов'язок самого фармкору. А фармкор думає, що його виручить від нього обов'язок хто інший, тому не дуже уважає до писаних дописів.

Що у вашій відділі є фармкор, що заведе свої обов'язки, то хай перший лінійний член бере перо до рук і чітко дописи до газети. Коли фармкор побачить це, тоді він пригадає собі свій обов'язок і буде його виконувати. А якщо і це нічого не допоможе, тоді треба вибрати іншого на його місце.

Фармкору повинні бачити писати про працю в місцевих наших масових організаціях. Так само треба писати про загальне життя фермерів в різних околціях. А те життя таке, що про нього кожний фармкор може написати цілу історію. Я не хочу цим сказати, що фармкору повинні писати довгі дописи, але майже в кожній числі "Фарм. Життя" можна мати коротенький допис або новичку про місцеві події.

В літі наші фармкору можуть це мати ще таке виправдання на свою байдужість, бо тоді кожний лінійний член бере перо до рук і чітко дописи до газети, що цікавить ся рухом трудящих, є тактично вільного часу, який треба використати на читання газет і на писання коротких дописів. А. Р.

КОПІЯ ПЕТИЦІЇ, ЯКУ ТРЕБА ЗАСИЛАТИ ДО МІНІСТРА ЮСТИЦІЇ В ОТАВІ

To Hon. Hugh Guthrie, Minister of Justice Ottawa, Ont. Whereas: We the undersigned Knowing that farming conditions have grown steadily worse for a number of years, and Legislatures have done little to ameliorate these conditions and, Despite numerous protests, petitions and resolutions sent to Provincial and Federal Legislatures, as well as to grain companies and Board of Grain Commissioners, — no attempt was made by any responsible authority to inquire into our grievances: Therefore, the farmers of Mundare district called many meetings, and finally decided to take strike action in order to bring our conditions before the responsible authorities. This strike to take the form of non-delivery of grain. During the strike ten young farmers were arrested on charges of: 1) Intimidation of driver of load of grain. 2) Obstruction of policeman in execution of duty. 3) Damage to property. — Now Whereas: no threat of damage to this driver was uttered by picketers, and, Whereas: Police officer was driving, and lashing horses at time load of grain was upset, which was clearly a case of exceeding his duty, and Whereas: Six of these young men have been sentenced to jail, — two for six months, — without option of fine, and one additional month with option of fine of \$20 each, and four for seven months with option of fine of \$110 each plus costs. Two have paid fines as they were family men. Four others were dismissed; and Whereas: These sentences are out of all proportions to the charges, and Whereas: The police magistrate stated, "In my opinion violence was used" though such was not proven, and the policeman was proven to have perjured himself by defence council. The magistrate exonerated the policeman by stating; "A man is liable to make mistakes in his evidence". The case was appealed; and at second trial the judge stated "I would take the word of one policeman rather than all seven picketers" (one more being dismissed). These young men had previously held characters above reproach. Therefore: we, the undersigned, believe that these picketers have been grossly discriminated against, inasmuch as, the utterances of magistrate and the judge show unfairness and prejudice. We submit that we are unwilling to believe that this is a true interpretation of British justice. We demand a review of the evidence by your Department and the revoking of these unwarranted and unfair sentences.

Офіційний орган ЛФЄ повинен стати масовою газетою

Соцсет Гавз, Алта. В грудні і січні провадиться кампанія в користь англійсько-французького часопису "Фармер". Вже не залишається навіть повний місяць часу, щоб попрацювати для органу Ліги Фармерської Єдності і забезпечити його існування не як місячника, але як тижневика. Але за цей місяць можна і треба зробити багато, аби зробити "Фарвор" дійсною масовою газетою, яка повинна бути в хаті кожного фармера, що вміє читати по англійськи. Мені дуже часто доводилося чути, що англійські фармери є дуже відсталі, не цікавляться класовою боротьбою і не беруть в ній ніякої участі. В цьому є дещо правди, але останніми роками ситуація під цим агадом дещо змінилася. Ми маємо сьогодні англо-саксонських фармерів в Алберті, які є дуже активними членами Ліги Фармерської Єдності. Коли ми говоримо, що англо-саксонські фармери є більше відсталі як фармери інших народностей в Канаді, то треба вглянути в причини. Українські фармери, наприклад, вже 10 років читають свою бойову газету "Фармерське Життя", а англо-саксонські, своєю бойовою газетою, можна сказати, не мали. Бо хоч "Фарвор" виходить вже кілька років, то багато з них не може і не зробить, коли буде виходити раз на місяць і то нерегулярно. Не маючи своєї власної газети, англо-саксонські фармери читають буржуазну, яка годувє їх патріотизмом. Цілком природно, що буржуазна преса не зробіть їх класово свідомими. Зараз маємо фармерський страйк в Алберті. Правда, в тих околицях, де він вибух, мешкають переважно фармери українського і польського походження. Але це ще не зна-

чить, що всі англо-саксонські фармери вороже відносяться до страйку, бо я стрічав таких, які кажуть, що треба це щось більше, як страйку, аби фармери дістали те, що їм належить. Я певний, що як би "Фарвор" виходив найменше раз на тиждень, то фармерський страйк в Алберті був би поширився на околиці замешкані англо-саксонськими фармерами. В південній посушливій Саскачевані є багато англо-саксонських фармерів, які мусять зводити боротьбу з муніципалами і провінціоанальним урядом за відповідну допомогу. Пару років тому ці самі фармери може й чути не хотіли про Лігу Фармерської Єдності, але теперішня криза навчила їх багато. Вони стають членами Ліги Фармерської Єдності, організують об'єднаний фронт і висилають делегацію до провінціоанального парламенту, де перед всіма послами пропонує свої домагання і пнуть панський уряд за голодову політику. Ці фармери читають "Фарвор" і "Воркера", але великої допомоги дати їм не можуть, бо самі не мають що їсти. Неправильно говорять ті, які кажуть, що ми повинні сидіти тихо, бо ми не маємо в цій країні права. Хай англійські фармери виходять на страйк, а ми вже потягнемося за ними. Капіталістичні закони забороняють як англо-саксонським, так і українським фармерам в Канаді боротися проти визиску. Хіба в канадських зв'язках нема англо-саксонських фармерів, які не віддали моргеджовим компаніям "їхню" паку збіжжя, бо продали її, щоб купити для своїх дітей одяг та інші потрібні речі до хати? Думаєте, що канадський закон милосердиться над англо-саксонськими фармерами,

коли вони не можуть платити податків або довгів моргеджовим компаніям? Англо-саксонські фармери, яких пани вічно потішали тим, що ви належите до найбільшої імперії у світі, ви повинні тим гордитися і бути патріотами, починають вже оглядатися на боки і приходити до переконання, що патріотизмом вони не нагодують своїх дітей і не одягнуть їх. Кілька років тому вони майже всі виступали проти більшовиків, а сьогодні система мусить бути зметена з лиця землі, бо інакшого виходу немає. Тому я кажу, що коли "Фарвор" буде виходити кожного тижня, то він зробить дуже велику роботу для нашої руху. Українські фармери, члени та симпатки ЛФЄ, повинні від себе дати всяку допомогу офіційному органу ЛФЄ. Я складаю на руки місцевого прескомітету одного долара на відновлення передплати 150 ц. пресового фонду на "Фарвор", надіючись, що за моїм прикладом підуть інші товариші, яких я викликаю зложити по 50 ц. на ту саму ціль. З Вох, Алта, викликаю тов. М. Войтків, з Опал, Алта, викликаю таких товаришів: М. Лукавський, С. Лукавський, Я. Андрусак; з Редвотер: тов. М. Ткачука; з Вел Суєт товаришів С. Якимця, М. Якимця, А. Смаля; з Егмонт: товаришів Ш. М. Смаля, І. Гриця, Ф. Котика; з Редвей: І. Смаля, І. Мелешка; з Баскетто: товаришів І. Д. Ногу, М. Еза; Ст. Майкл; товаришів С. Сагана, Р. Пронюка, М. Данилишина; з Стар: товаришів В. Мельника, Ф. М. Мельника; з Смокі Лейк: тов. І. Паламарика; з Шандро: І. Осташека. Вірю, що всі викликані товариші сповняють свій обов'язок. І. Алексієвич.

НЕ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК БО НЕ БУЛО КОМУ ПІКЕТУВАТИ ДОРОГИ

Бучач, Алта. Хочу сказати, що ми також приготувалися до страйку, були б навіть застрайкували, якби хто пішов хотів би був за нас пікетувати. А то в нас є такі "відважні", що за чотири-п'ять місяців готові викликати "революцію", але як прийде до діла, то вони завжди стараються знайти виправдання, щоб усьунутися від роботи. Коли ми довідалися, що мондейські фармери вийшли на страйк за такі домагання, які відносяться й до нас, ми склали масовий мітинг фармерів, щоб прилучитися до страйку. На цій мітингу вибрано страйковий комітет і вже все готове було до страйку, але деякі фармери запропонували, щоб страйк відтягнути на один день і дати їм нагоду продати трохи збіжжя на домашні потреби. Страйк мав розпочатися 26 листопада в 12 годині дня. Але страйковий комітет був такої думки, що треба його відтягнути на один день, бо є багато фармерів, які не мають в хаті найпотрібніших річей. Деякі аргументували тим, що коли ми вийдемо на страйк і не дамо нагоди фармерам забезпечити себе в найкращій потребі, то опісля знайдуться скеби, які будуть возити збіжжя до члєвсторів, щоб купити до хати солі, нафти, мукки тощо. Але опісля показалося, що в нас нема фармерів, які мають охоту боротися проти визиску. Ми скликали ще один мітинг, щоб організувати пікетову лінію. Коли над цією справою дискутовано, то знова знайшлися такі, які хотіли, щоб їх звільнити від цього обов'язку, мабуть боялися, що прийде поліція і поарештує їх. Тюрма стала для них дуже страшною, внаслідок в ній сиділи звірі, а не люди. Ми відбули один мітинг в хаті фармера католика. Кожен знає, що відбувати в хаті такі мітинги не є дуже вигідно. Тому ми хотіли, щоб заряд Народного Дому в Мирославна відпустив нам свій будинок на мітинг. Та наші "пани" відповіли, що на страйк вийшли самі більшовики, а католицькі фармери нічого спільного з цим страйком не мають. Це була брехня, бо до нашого страйкового комітету входили й католики. Прийшлося відбувати мітинги в нашій будинку. Ми вибрали одного католицького фармера на голову мітингу, який мав відбутися в нашій будинку, але він не прийшов. Кажуть, що боявся, аби своєю участю в страйку не втратив польську ласку, та що йому загрожено, що піп його не висповідє. Мітинг відкрив один з члєнів страйкового комітету. Він пояснив присутнім, що треба робити підчас страйку, підкреслюючи зокрема потребу і значення масового пікетування. Наступні голова запитав, хто згодується взяти участь в пікетуванні. Показалося, що ніхто не зголошується. За другим разом зголошилося заведє 5 товаришів. Аж жалко було дивитися, що на мітинг було багато молодих товаришів, які мовчали, а вони повинні були перші зголоситися до пікетування доріг. Тоді виявилось, що в нас нема з ким страйкувати.

Тримував страйк і за це пани домагаються на ньому. Цей ветеран діставав \$35 реліфу місячно. Коли страйколови зробили на нього донос до панів, так ті без ніякої церемонії зірвали йому реліф до \$6 місячно. Він був для панів добрий тоді, коли борюва за їхні інтереси, а тепер, коли побачив, що війна не принесла йому ніякої користі і почав боротися за свої власні інтереси, то пани хочуть його заморити голодом. Цей випадок повинен нас дещо навчати. Канадські капіталісти приготувалися до нової імперіалістичної війни, надіючись, що все ще такі знайдуть несвідомих фармерів і робітників, які добровільно дадуть пігнати себе на поле смерті за панські зиски. Коли вибухне війна, так тоді канадські капіталісти вишлють між нас своїх агентів, які будуть обіцювати нашим синам по кілька фармів, якщо вони підуть на фронт, а коли вони сляти на фронт, організовані підуть на війну, а опісля повернуть додому, якщо не їм владється, то дістануть від панів те, що дістав вище згаданий війнний ветеран і тисячі йому подібних. М.

НЕ ДУЖЕ УСПІШНО ВИПАЛА В НАС ПРЕСКАМПАНІЯ

Елстов, Саск. Від довшого часу в нашої місцевості не було дописів в "Фармерськє Життя". Цим разом я напишу коротко про те, як в нас переводилася пресова кампанія. Товариші в Прудгом викликали нас зібрати в листопаді для нашої преси \$50 передплат і пресового фонду. Сума досить мала, але зібрати її було тяжко з різних причин. Одна причина була та, що в нас не було цього року доброго врожаю, а до того не всі наші члєни і симпатки працювали в кампанії. Один наш члєн і читач "Фармерського Життя" старався зробити роздор між нами, щоб в той спосіб пошкодити пресої кампанії. Коли заряд нашого товариства мав засідання в справі пресої кампанії, то цей члєн сам зробив внесок, щоб влаштувати забаву в користь преси. Його внесок був прийнятний, але цей члєн пішов опісля шукати музиків, щоб справити іншу забаву. Дійсним ударником в збиранні передплат і пресового фонду на нашу пресу був нас тов. Петро Костюк. Він заходив до кожного селяні, хоч знав згорі, що в ті часи в другій хаті нічого не дадуть. Але він заходив туди, давав їм читати нашу пресу, а потім йшов собі далі. Опісля знову заходив до тих фармерів, які передтим не хотіли нічого дати на пресу, і таки колектував від них бодай по 5 центів. Коли зайшов до вище згаданого члєна, то той викривався, що пізніше сам застав передплату до нашого журналу. Наш ударник не мав у також тутешнього попа, який по довній дискусії дав 50 ц. на пресовий фонд. Ми влаштували дві забави, однак великого успіху не мали. Всіх грошей зібрали ми \$37.50, але наш ударник працює далі. Імена жертводавців засилаємо до нашої адміністрації і хочемо, аби вони були поміщені в газеті. Робимо це на домагання деяких жертводавців. Члєн Прескомітету Від 1 серпня до 27 грудня ц.р. фармери західної Канади доставили до селєвсторів 173 мільйонів 280 тисяч бушлєв шпєнелі в порівнянні до 159 мільйонів 498 тисяч бушлєв за той сам час в минулому році.

ЗІБРАЛИ \$10.80 НА ПОМІЧ ІНСТИТУТОВІ ТУРФДІМ В ЕДМОНТОНІ

Вилінгдон, Алта. Просимо помістити в "Фармерськє Життя" імена жертводавців, які зложили жертви на Інститут ТурфДім в Едмонтоні, як також імена колекторів. Робимо це на домагання жертводавців і віримо, що редакція не відмовить нам місяць в газеті. Колектор тов. Т. Чернівчан зібрав на свою лісту \$3.00. Жертвували по \$1: Т. Чернівчан, Іван Гризко; по 25 ц.: Георгій Ткачук, І. Федорак, Г. Федорак, Г. Залмер. Тов. І. Бахур зібрав на свою лісту \$2.50. Жертвували по \$1: Онуфрій Гордей, П. Лікар; І. Бахур 50 ц.; М. Скорейко декларував 5 бушлєв шпєнелі. Тов. Г. Н. Попович зібрав на свою лісту \$2.30. Жертвували: Г. Попович \$1; М. Попович 50 ц.; по 25 ц.: І. Митанський, П. Юрдіго; по 10 ц.: Лавра Попович, Анна Сорокан, М. Муш-ка. Тов. В. Гунчак зібрав на свою лісту \$2. Жертвували: В. Гунчак \$1; по 50 ц.: Ф. Риданніч, В. Чичок. Тов. І. Попович зібрав на свою лісту \$1. Жертвували: І. Н. Попович 50 ц.; по 25 ц.: І. П. Попович, Т. Попович. Разом зібрано \$10.80. Сума не дуже велика, але в теперішній тяжкий час це можна вважати великою звитєю. Всім жертводавцям комітет складає щире подяку за їхню допомогу Інституту ТурфДім. Комітет.

ОДИН ВЕЧЕРОК ПРИНІС ПОВЕРХ 20 ДОЛАРИВ ФОНДУ ДЛЯ ПРЕСИ

Вох, Алта. Наш відділ ТурфДім старався працювати як вмів в листопадовій пресої кампанії, щоб дати фінансову допомогу "Фармерськєму Життя" і зробити "Укр. Робітничі Вісті" щоденником. На початку листопада скликаю місячний збори і вибрано пресої комітет з шістьох товаришів. Місцевість поділено на три райони, а відділ Жінсекції мав свій окремий четвертий район. Третій район постановив працювати не лише у своїй території, але й поза нею. Товариші влаштували чайний вечєр в хаті тов. Петра Довганюка у Федора, на який прийшло досить багато наших члєнів і симпатиків, але були й такі, що знали про вечєрок і не прийшли, щоб допомогти своїй пресі. Я не говорю про симпатиків, але такі про деяких читачів нашої преси, які сказали, що ця преса робить їх гіршими, коли вони її читають. Отже ці читачі хочуть стати побожними людьми і почали збирати гроші на будову церкви, бо кажуть, що церква дасть їм "моє спасіння", а на зичайній думі це значить, що церква навчить їх користися капіталістам і не протестувати проти визиску. На вечєрку члєни пресої комітету попросили присутніх, чому ми ніколи працювати по своїй район, кажучи, що члєни наших організацій і читачі нашої преси повинні працювати підчас пресої кампанії не лише у своїх районах, але й там, де пресових компаній немає. Тов. М. Андрусак попросив різницю межі робітничо-фармерською а капіталістичною і пансько-люкаїєською пресою, після чого почалася дискусія на різні теми, а найбільше дискутовано над потребою зробити "Укр. Робітничі Вісті" щоденником. Присутні віднесли до справи досить щиро і зложили \$21 пресового фонду і передплат. Кожен був задоволений, що причинив своєю жертвою для зацїлення революційної преси, а тим самим і революційного робітничо-фармерського руху в Канаді. Вечєрок закінчено співом "Інтернаціоналу". Сума не велика, але як би всі відомі фармери і фармерки в околиці Вох віднесли так щиро до своєї преси, то ми свою квоту перенесли б. За третій район пресої комітет Вох, Алта, Василь Кісєль, Василь Войтків.

ДУМАЮТЬ ДОТЯГНУТИ ДО СВОЇХ КВОТ

Нестов, Алта. Ми придбали одного нового передплатника для німецької робітничо-фармерської газети, але не знаємо адреси до редакції цієї газети і тому просимо передати його адресу передплатнику німецьким товаришам у Вінніпегу. На українську робітничо-фармерську пресу ми зібрали \$85, але ця сума ще не знає зв'язу з листопадовою кампанією, через що ми не маємо ще поногого рахунку з кампа-

ПОДВОЇЛИ КВОТУ, ЩОБ ДОПОМОГТИ "УРВ" СТАТИ ЩОДЕННИКОМ

Тюлон, Ман. Листопадова кампанія скінчилась і ми тепер чекаємо з великою нетерпеливістю на її повний висід. Дотеперішні звіти показують, що вона була успішна, бо наше Видавництво повідомляє, що від нового року "Укр. Робітничі Вісті" будуть виходити кожного дня, значить, ми перевели в життя головний клич недавньої кампанії. Читачам "Фарм. Життя" відомо, що наш відділ не вдоволився тією квотою, яку йому призначено. Ми мали зібрати \$50 пресового фонду і листопадовий передплату, однак по довший час не мали члєнів, які прийшли до нас, щоб додати до своєї квоти, щоб допомогти і доложити всіх сил, щоб подвоїти квоту шкєнати. Що заставило нас подвоїти свою квоту? Коли ми прочитали в напій пресі, що листопадова кампанія повинна зробити "Укр. Робітничі Вісті" щоденником, товариші сказали, що \$50 в нашій околиці зібрати не можемо і повинні зібрати \$100. Деякі відомі наші організації і читачі Манітобі говорили, що то не треба подвоїти квоту, але зібрати її трохи трудніше справа. Це так, але ми сказали собі, що тут нема нічого неможливого до виконання. Ми розуміємо, що головні підпорою загинувшої капіталістичної системи є її преса, а такою самою підпорою для робітників і трудящих фармерів є їхні революційні преси. Подвоївши собі квоту, наш прескомітет завізав всі відділи наших організацій в північній Манітобі, щоб пішли за нашим прикладом і так само подвоїли свої квоти. Не знаємо, що вони в цій справі зробили, але ми свою квоту дещо перевищили, бо коли підсумовано кампанію, то виявилось, що ми зібрали всіх грошей \$193.80. Тепер ми хочемо почути дещо від інших відділів в північній Манітобі про їх успіхи в листопадовій кампанії. Віримо, що наша цікавість буде задоволена в короткі часі. Наш прескомітет складає щире подяку всім тим, що працювали активно в листопадовій кампанії, як також всім тим, що припинили своїми жертвами цю її успіху. II. Скоротата.

АНГЛІЯ БУДУЄ ВЕЛИКИ АЕРОПЛАНИ

Лондон. — Три головні авіаційні фабрики в Англії розпочали підготовчу роботу в будівництві першого флоту атлантиских транспортних аеропланів. Це будуть великі машини, здатні до безперервного польєту з Англії до Канади.

ДО АМЕРИКИ ИДЕ 20 ТИСЯЧ ТОН ЖИТА З ПОЛЬЩИ

Дашіг. — До Америки відійшов з цього порту вагзак жита в скількох тон 20,000 тонн, призначених польським державним агентством. Багато жита відіслано з Польщі до Чилє.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, 47 THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заїкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськiм Робітничiм Домi, на розi вулиць Пritchард i МсГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

ВИРВАТИ ЗАСУДЖЕНИХ ФАРМЕРІВ З КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ВІЗНИЦІ

Вміщуючи відозву Центрального Страйкового Комітету в справі кампанії за збірку фондів на покриття коштів оборони шістьох арештованих і засуджених фармерських пікетчиків в Мондейр, Алта., і на зміцнення кампанії за їх звільнення з капіталістичної в'язниці, ми від себе апелюємо до всіх наших читачів кинути всю свою енергію в цю кампанію і в той спосіб заіманіфестувати свою солідарність з нашими товаришами в Алберті, які вийшли на страйк, щоб голосно запротестувати проти неможливого грабежу їхньої праці елевейторними компаніями.

Гострими присудами для цих шістьох фармерів, що стояли на чолі фармерського страйку і боролися проти поліційного терору, борючись за право страйкувати, капіталістичний суд не сприйняв зростаючої революційної боротьби на фермах, не здушив слухного гніву виснаженого фермерства, якими накіпчили їхні серця, не врятує капіталістичної системи від остаточної загибелі, на яку її засудила історія. Цими присудами трудяще фермерство ще раз переконалося, що в капіталістичній системі найбільш шкідливий і виснажувачий мають за собою закон і право, а чесні борці за справу поневолених заповнюють тюрми.

Збіжжіві бандити, що кожного року накопичують мільйонів маєтки коштом крові, поту, голоду і холоду широких мас трудячого фермерства в Канаді, можуть далі цілком вільно продовжувати свої шкідливі операції, бо до цього заохочують їх капіталістичні суди і збіжжєва рада. Збіжжєва рада вибілила цих шкідливих, а капіталістичний суд, посилюючи шістьох страйкарів до в'язниці, дав до зрозуміння, що фармери не мають права страйкувати. Такі звинувачення капіталістичного суду під час апеляційного пересудування у Вегревіл.

Але трудяще фермерство не буде брати дозволу на страйк від капіталістичних судів, ані від поліції. Фармерські страйки щойно починаються. Завдог трудячі фармери мовчали, завдог користили своїм злидненню судів, завдог відбирали кусок хліба з уст своїх голодних дітей, щоб нагодувати ним різних капіталістичних п'явок. Гнів і обурення, яке роками вони душили в собі, прибирають форму гострої і впертої боротьби проти голодоморів і звірів в людській шкірі. Ще трохи проживемо і дочекаємося того, що трудячі фармери об'єднуються з індустріальним пролетаріатом і аметують в один землям вальпирів, що давають їх за горло і висмоктують телу кров.

Нема і не може бути чесного фармера в Канаді, без огляду на те, які його політичні або релігійні переконання не були б, якого не обурили б гострі присуди класового суду для шістьох мондейрських учасників і провідників страйку. Сім місяців каторги для тих фармерів, які відмовилися віддати свою мольну працю майже задурно п'явкам, що сидять собі при блискучих бюрках у своїх офісах на збіжжєвій біржі у Вінніпегу й кожного дня рахують зиски в той час, коли тисячі фармерів в Канаді, які кожного дня заливаються потом при тяжкій праці, не мають за що одягнути своїх дітей, не мають за що купити пафти, щоб засвітити в хаті.

Мондейрські фармери вийшли на страйк аж після того, коли всі їх апелі до провінційного і федерального урядів, до ради збіжжєвих комісіонерів, коли їхні протести до збіжжєвих компаній не принесли ніякого результату. Що іншого залишалося їм після цього, як не вийти на страйк, щоб в той спосіб примусити уряд і збіжжєву раду зглянути в їхні слухні догадання? Що іншого мали вони робити як не продовжувати страйк після того, коли збіжжєва рада вибілила елевейторні компанії, а "фармерський" уряд в Алберті змінив поліційні загони?

Страйк мондейрських фармерів полішив до певної міри грейнджерів в цілій Канаді. З цього скористають всі фармери, які продукують пшеницю. Крім того фармерський страйк в Мондейр принесе користь всім трудячим фармерам Канади, бо він є доказом і пересторогою для капіталістичного класу, що фармери радикалізуються і не будуть мовчати та сидіти з заложеними руками, коли їм відбирається спроможність жити життям людини, а не життям півлілляків фінансових бандітів.

Тому цілком слушно говориться у відозві Центрального Страйкового Комітету, що трудяще фермерство Канади не повинно дозволити на те, щоб засуджені фармери перенесли на собі удар страйкової боротьби, бо вони боролися не за свої власні інтереси, а за інтереси всіх бідицьких фармерів Канади. Два засуджені фармери заплатили по \$110 кари крім судових коштів, два не мали змоги заплатити і пішли до в'язниці на сім місяців кожний, а двох засуджено на шість місяців в'язниці без права апеляції кари і на \$20 кари з конштами, або на додатковий місяць в'язниці.

Ми впевнені, що апелі Центрального Страйкового Комітету знайде широкій відгук серед трудящих фармерів Канади та що вони своїми щедрими жертвами допоможуть покрити кошти оборони своїх товаришів в Мондейр і вирвати їх з капіталістичної в'язниці. Не повинно бути ні одного фармера, який не припинив б хоч малою лептою до цієї так важливої справи. Одночасно вивчаємо читачів нашої газети записатися скандинавським масовим мітингам на фермах і догадати негайного звільнення засуджених. На наступні місяці цього чикара даної газети міститиме копію петиції до міністра юстиції в Оттаві. Переписуйте її на чистий аркуш паперу, передайте її якомога більше підписів і зашліть якнайскоріше в підписане місце.

3 НОВИМ РОКОМ Відозва Центрального Страйкового Комітету до всіх трудящих фармерів

Новий рік належить вже до історії. Ми вступили в новий, 1935 рік. Дехто з нас ставить собі питання, що цей рік принесе нам лише йому, але всім трудячим фармерам і робітникам Канади, всім пригнобленим в капіталістичних країнах. Чи життя цих мільйонів півлілляків капіталістичної системи покращає, чи може ще гірше присядуть їх злидні, голод і холод?

Над цим питанням можна розвестися дуже широко, однак, на нашу думку, на це немає потреби. Новий рік, сказавши коротко, буде таким, яким зроблять його трудящі маси.

Коли трудящі капіталістичних країн будуть ще більше гордо виступати під прапор своїх класових революційних організацій, коли прапор комуністичної партії, коли вони ще краще зрозуміють потребу об'єднаного фронту в боротьбі за кращий рівень життя, проти воєнної небезпеки й фашизму, то 1935 рік безперечно принесе їм деякі поліпшення в їхній житті. Бо шлях революційної боротьби проти капіталізму зі всіма злиднями, що він для нас несе, є єдиним шляхом, що введе нас з капіталістичного ярма.

В 1934 році ми були свідками великих революційних боїв в багатьох капіталістичних країнах. Робітництво й селянство цих країн брало за зброю, яка тільки була під рукою, повставало проти кривавих фашистських урядів й зводило героїські бої з нерівними собі силами, з добре озброєною поліцією й військовою фашистською режимом.

Тисячі накрадених революціонерів наложили в цих боях голубиці, тисячі були розстріляні фашистськими урядами, дес'ятки тисяч запроторено в тюрми, тисячі подалися за кордон. Фашизм переміг, але лише хвилево, бо в слухний час свіжій мільйони робітників і селян вхоплять знова за зброю і вітруть голову фашистській гидри, востанься за своїх впадших товаришів. Цей час не за горами, його можна сподіватися цього року.

В кожній капіталістичній країні кипить й вариться, мов у великій китлі. Коло цього китла капіталісти поставили військо, поліцію та інших агентів, щоб він не експлодував. Від часу до часу наступають малі експлозії, які кидають капіталістів в паніку. Але до якогось часу буржуазія в ще в силі давати собі раду з цими малими експлозіями, бо в тім китлі не набилося ще досить пари, щоб його розсадила й силою свого вибуху знищила всіх тубителів і катів поневоленої маси. Додати більше пари до цього китла мають нові ряди організованих робітників і фармерів.

Що ми бажаво сказати нашим читачам і всім трудячим фармерам в Канаді з нагоди нового року?

Коли б ми по буржуазному побажали їм "щасливого нового року", то це наше бажання ніякої користі їм не принесло б. Ми сьогодні бажаво їм "щасливого нового року", а завтра прийдуть до них шериф троком і забирає пшеницю за довг. Щасливий рік будуть мати трудячі фармери тільки тоді, коли вони з новим роком вступлять до революційних робітничо-фармерських організацій й власною боротьбою вироблять собі таку систему, в якій не буде шерифів і їх, що їх посилюють.

Кожний з нас має бажання жити кращим життям, але коли ми думаво, що за те краще життя має боритися за нас хто інший, а ми тільки будемо чекати готового, то те бажання таке й залишиться. Ми можемо собі бажати, щоб пшениця добре зародила, але коли ми її не посіємо, то вона ніяк не зародить. Коли ми не будемо сіяти зерно класової боротьби серед наших менше свідомих товаришів по праці, фармерів, то найкращі наші бажання будуть пустими мріями.

Як треба сіяти те зерно класової боротьби серед менше свідомих фармерів? На це є багато різних способів, але про них ми поговоримо більше іншим разом.

Ми сказали, що перше все треба втягати неслухованих фармерів до бойових робітничо-фармерських організацій. Це робота не легка, вона вимагає часу, терпеливості, енергії й хотіння. Але великим помічником в цій роботі являється робітничо-фармерська преса. Вона допоможе вам переконати менше свідомого сусіда про потребу належати до таких організацій, які обороняють його інтереси й пояснюють йому, чому він за цілорічну свою працю не має за що одягнути себе й свою родину. Вона покаже йому вихід з його злиднів. Вона говорить до нього його мовою, мовою класової боротьби.

Може ви за першим разом не переконаєте свого сусіда, але чим не треба зрачатися. Зайдіть до нього ще раз, і ще раз, а побачите, що ваші старання не підуть намарне, бо він остаточно зрозуміє, що ви йому не лише сусід, але й друг, товариш по класі й по долі, що ви йому бажаете добра, бо не його добро є тісно зв'язане з добром цілого трудячого класу.

Революційна боротьба на фермах посилюється, доказом чого був рік тому один фармерський страйк в Алберті, а зараз маємо другий. Це тільки початок, бо саме життя заставить трудящих фармерів Канади до боротьби на більшу скало. Тисячі цих фармерів, які ще сьогодні боюють від своїх класових організацій, бо не впевнені ще позбутися своїх непрошених опікунів, завтра пізнають, хто їх ворог, а хто приятель, і перейдуть на нашу сторону. 1935 рік буде свідком змінення наших сил на бойовому фронті.

Кругом 24 години на добу йде безперестанку робота на вулицях Москви по реконструкції вулиць і перебудові міста. Нові величезні модерні будинки, нові наймодерніші фабрики, прекрасна асфальтована вулиця, сквери, бульварні — це все це робиться не тільки на вулицях Москви, це показано на цьому знімку, але й у всіх містах радянської країни.

БОРІТЬСЯ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ШІСТЬОХ ФАРМЕРСЬКИХ ПІКЕТЧИКІВ, ЯКИХ КАПІТАЛІСТИЧНИЙ СУД ЗАСУДИВ НА СІМ МІСЯЦІВ ВІЗНИЦІ КОЖНОГО ЗА УЧАСТЬ В СТРАЙКУ МОНДЕЙРСЬКИХ ФАРМЕРІВ. — ПІДПИСУЙТЕ ПЕТИЦІЮ І ЗАСИЛАЙТЕ ЇЇ ДО МІНІСТРА ЮСТИЦІЇ В ОТТАВІ, ДОМАГАЮЧИСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ. — ПІДТРИМУЙТЕ КЛАСОВУ БОРІТЬБУ ТРУДЯЩИХ ФАРМЕРІВ І ЖЕРТВУЙТЕ ЩИРО НА ОБОРОНЧИЙ ФОНД.

Апеляційний суд над арештованими страйкарями округу Мондейр, Алта., скінчився і тепер вони почали відсиджувати свої гострі присуди. Оборона страйкарів була зв'язана з великими коштами. Фармери околиці Мондейр, які зложили поперх \$400 на оборону арештованих пікетчиків, не можуть самі нести цілого тягару і тому ми є примушені апелювати до всіх фармерів за фінансовою допомогою.

Засуджені фармери не сидять у в'язниці з свої власні інтереси, але за інтереси всіх нас, тому ми не сміємо допустити до того, щоб во і самі перекесли на собі весь удар страйкової боротьби.

Під час розправи не предложено найменших доказів, щоб доказати арештованим вину, але зате було проти них велике упередження з боку цілого судового апарату, яке й дозело до того, що суддя вимірив їм нечувано гостру кару.

Один з арештованих, Фред Янів, навіть не був присутний тоді, коли перевернено фірму збіжжєя, і під час розправи поліція не мала найменших доказів проти нього, але не зважаючи на це суддя визнав його винним і засудив на сі місяців в'язниці разом з іншими, бо в "опинії" поліційного судді вони були винні, а під час апеляційної розправи суддя заявив, що він скорше повірить одному поліцаєві, як сімом обвинуваченим. Цієї заяви судді не можна ніяк погсдити з тим, що говориться нам про "справедливість б ітійських законів".

Ми мусимо провести сильну кампанію в обороні ув'язнених фармерів і не дозволити на те, щоб капіталістичний клас тримав їх у в'язниці. В і фармери повинні стати на допомогу і вибрати їх на волю. Ми повинні і МУСИМО ЗБИРАТИ І ФОНДИ НА ІХ ОБОРОНУ. Посилайте петиції й протестаційні резолюції до департаменту юстиції в Оттаві й домагайтеся відкриття цих безпідставних і несправедливих присудів.

З успіхів, які досягнуто в цій страйковій і боротьбі, скористають всі трудячі фармери, і тому ми не можемо дозволити на те, щоб наші товариші сиділи в в'язниці й переносили на собі весь удар страйкової боротьби, боротьби з наші догадання, а і за їх власні. Чи готові ми допомогти тим, що борються за нашу справу?

Посилайте фонди негайно на адресу Оборонного Комітету, подану нижче. Посилайте петиції й резолюції до департаменту юстиції в Оттаві.

Товариші Фармери! Ми апелюємо до вас, щоб ви не легковажили собі цієї справи, але щоб ви всі взяли негайно до акції. Всі фармерські організації повинні запаятися цією справою і в той спосіб заіманіфестувати свою піддержку і солідарність. Кожний фармер зокрема повинен зробити все, що в його силі, для оборони засуджених фармерів.

Жертви на оборону засуджених посилайте до: Defence Committee, c/o M. Novakowski, Mundare, Alta. За Центральний Страйковий Комітет, В. Т. Боратинський, секретар.

ЖАЛОБНИЙ ПОЇЗД У ДОРОЗІ

Незабутні останні хвилини. Хочеться запам'ятати назавжди, на все життя усі найменші подробиці.

Його пронесли на руках через шпалери почесної варті, по зв'язці прапорів, з палаючого від світла прожекторів майдану. Повстання до жалобного поїзду. Звідси, з перону забили ленинградці в останній раз любимо обличчя свого вождя. Воно було суворе і спокійне.

Усі схилиють голови. Повільно зачинаються важкі двері. Вони глухо припадають двома половинками. Цей звук виразний в тиші, він відбивається в серці не тільки тих, що стоять тут, його почули й там на півострові, на вулиці страйків, на Московському шосе, на Васильєвському острові, на вулицях зароблених застглим царством. Поїзд рушає. І не тільки загули гудки всіх фабрик і заводів міста Леніна. Хуже глухе гудіння — крик болю осиротілого міста, стогін мільйонів, що втратили дорогого вождя.

— Прощай, Кіров. Прощай, Міровіч. Прощай, — шепчуть губи тих, що зостаються. — Прощай, дорогий Сергій Міровіч, рідний друг і товариш. — Пропліває прощальне полотно. Він уже поїхав, Ленінград. Воги його змінили в одне мінуте полум'я. Але ще чути гудки, але ще відчуваємо на собі повні туги очі тих, що лишилися. Місто не хоче розстатися. Воно ціпляється передмістями й околицями.

Поїзд входить у ніч. Темна, поща це темніша для загуманих слізми очей. Холодна, вона ще холодніша для везмучених людей. Але вони стоять. Їхні застглі нестаті торіються на перегонах, на роз'їздах, на подустахах. Скільки годин стоять вони так нерухомо чекаючи тієї хвилини, коли з темної вийде цей жалобний поїзд лашками над поїздом, збоку іскрою промигне пош них.

Поїзд іде, зустрічі йому салютують гудками. Миготять станції: Кошино, Тосно, Малая Вішеря.

СЕРГІЙ М. КІРОВ

Тут у Малій Вішері — перша зупинка. Уздовж всього перону вишикувалися люди. Прапори схилені. І здається, ніч не така холодна — теплий цей зір, звернений до поїзду жалю. Єдине — це почуття втрати прожектором паровоза. Жалю прапори на засніжених будках колійних сторожів.

"А в поїзді біля труни міняється почесна варта... Не ступаючи очей, сидять його друзі, соратники, близькі. Скорботне обличчя Сталіна, який стоїть у почесній варті, зам'ятується на все життя.

Скуний світлонок застає поїзд на ст. Вологоє. Чорні й червоні прапори зішукуються на платформі. Тисячі людей, скинувши шапки, стоять тут уздовж полотна.

Глибоке, безкрає почуття любові відчули до цієї людини люди нашої країни. Під час цієї поїзди — ні мітинги, ні промови, мовчазне прощання героїчно яскравіше за слова. Народ прощався з своїм вождем.

Угорі — літаки. Москва вислала що почесну варту супроводити поїзд. Вони летять лашками над поїздом, збоку іскрою промигне пош них. Гуркотливе гудіння моторів ріше. Дедалі частіше станції. Пораз корогві інтерв'єса, Червоні

зустрічаючих зливаються в одну безперервну лінію. Полотно схилені прапори, портрети, жалобні арки, короткі лозунги: "Житимемо і боротимемося як Кіров", "Немає помилювання ворогові, що заміє руку на вождя", "Немає сил, спроможної спинити наш рух уперед", і знову — "Житимемо і боротимемося, як Сергій Міронович Кіров".

Дітки летять уже низько. Зникають. Стихає гуркіт коліс. Чути сумні звуки оркестру. Це — Москва...

С. Єзерський. Жалобний поїзд.

СИДЯТЬ В ТЮРМІ БЕЗ НІЯКИХ ОБВИНУВАЧЕНЬ

Мадрид, Іспанія. — Тюрма в Мадриді має велике число т. зв. "урядових в'язнів", яких арештовано за догадання міністра внутрішніх справ без ніякого обвинувачення. Багато з них є вже в арешті два місяці. Вони не знають, за що їх обвинувачено. Серед них є жінка з маленькою дитиною, що має лише три місяці. Вона сидить в тюрмі два місяці й одинокою причиною її арештування було те, що вона засміялася, коли поліцейський поховився й упав на вулиці.

НОВА КРИЗАВА "ЧИСТКА" В НІМЕЧЧИНІ

Саарбрюкен, Саарська Територія. — Газета "Фолькштіммме" повідомляє про нову кризаву чистку в Німеччині, поїзду до тей, що відбулася в червні п. р. "Фолькштіммме" каже, що під час другої "чистки" 100 осіб замордовано й 1,000 арештовано. "Чистка" була перагедена серед нацистичних штурмовиків і "Гітлерової Молоді". Газета, яку редагує антинацистичний провідник Бравн, не, в якій говориться, що в самім лише Берліні вбито 230 осіб і 3,000 арештовано.

ЧЛЕНИ ЛФЕ РОЗГОРНУЛИ БОРОТЬБУ ПРОТИ ОФІЦІЙНОГО ТРОСТА

Малонтон, Ман. Офіційний трост відповів, що він вже підписав угоду з учительською на 1935 рік, але делегація відповіла, що ви собі угоду тримайте, а ми самі будемо шукати учителя до школи, бо ми платимо податки і маємо право наняти учителя.

Перед своїм відходом делегація хотіла дістати назад петицію, щоб поїхати з цією делегатацією до департаменту освіти у Вінніпегу, але офіційний трост не хотів її звернути. Тоді ми склали ще один мітинг податковців і виробили нову петицію, яку підписало 35 податковців. Ми домагалися, щоб департамент освіти усунув не лише учительську, але й офіційного троста.

Податковці скинули гроші й делегація поїхала до міністра освіти. Міністер освіти переглянув петицію і сказав, що до вас треба здорового п'ястичка, бо у вас завзятується більшовизм. Делегати відповіли, що ми не приїхали до вас говорити про більшовизм, але про шкільні справи. Коли ви не сповністе наших домагань, то наші діти вийдуть на страйк і не будуть ходити до школи.

Після цього міністер не згадував вже про більшовизм, але заявив, що в справі учительки вишло до нас інспектора, а щодо офіційного троста, що його резигнація залежить від нього самого. Як він сам хоче резигнувати, то департамент освіти нічого проти цього мати не буде.

На другий день відбувався в нашій школі річний мітинг. Делегати не мали часу здати свої гроші перед податковцями, щоб вони знали, яке становище треба зайняти на річний мітинг. Офіційний трост приїхав на мітинг і сказав, що він був в департаменті освіти зараз після того, як вийшла наша делегація. Тепер ви можете брати собі такого учителя, якого самі хочете.

На річний мітинг треба було домагатися резигнації офіційного троста, але наші податковці не були до цього приготовані і він закінчився надалі, але під такою умовою, що трости мають мати право годити учителя і зарплатувати школою. Офіційний трост має бути щось в роді шкільного секретаря.

На шкільних тростах вибрано трьох членів ЛФЕ, які будуть старатися провадити школою

якнайкраще. Тепер вже маємо українського учителя, який вчить української мови два рази в тиждень по четвертій години. Навчання в нашій школі буде тривати тепер 10 місяців на рік, а не 8, як було передтим. Хай це послужить для нас прикладом, що спільною, організованою акцією можна вибороти дуже багато.

Тут хочу згадати кількома словами про те, що товариші з Плезент Гом повідомили нас, щоб ми склали масовий мітинг в нашій школі. На 9 грудня по полудні, що ми й зробили. На мітинг прийшло около 35 старших фермерів і трохи молоді, а промовці не приїхали. Це не добре, бо в такий спосіб ми тратимо довіря між фермерами.

Ми вислали 3 долари пресового фонду на "Фарм. Життя" в червні, але товариші в адміністрації, видно, не зрозуміли мого листа і заразували ці гроші на мою передплату аж до 1935 року. Тепер я посилав поштою переказ на 8.67, з того \$4.90 на пресовий фонд "Фарм. Життя", а \$3.77 для директивного офісу ЛФЕ.

ПОДЯКА ЗА ДОПОМОГУ

Збарак, Ман.

Цією дорогою складова сердечну подяку всім жертводавцям, що своїми ширими жертвами допомогли мені купити штучну ногу, бо своєю власну втратив я в шпиталі 1932 року. Так само щиро дякую комітетові, який займався збіркою. Збіркою займався Ф. Кирильчук, І. Понажинський, П. Торб'як, Н. Галюк, В. Пододворний, І. Гнатів і П. Деркач. Всіх грошей зібрано \$104.10.

Без цієї допомоги я ніяк не міг би купити собі штучної ноги, тому вона є для мене дуже цінною. Імена жертводавців остануть в моїй пам'яті зар на завжди. Це є доказом, що ми всімою помагаємо собі в потребі.

Михайло Острижнюк.

Замітка Редакції. — З цим листом тов. Острижнюк прислав нам до поміщення імена жертводавців з проханням, щоб їх конечно помістити в "Фарм. Життя". Тих імен є чотири картки листового паперу.

Помимо найкращих бажань з нашої сторони, ми не можемо відпустити місця в газеті на пошквитування імен жертводавців. Містимо саму подяку та імена комітету, до якого, віримо, всі жертводавці мають повне довіря, що кожний їхній цент пішов на призначену ціль.

ЧОРНА КАРТИНА З ЖИТТЯ УЧИТЕЛІВ НА ФАРМАХ В КАНАДІ

Соннібрук, Алта. Представте собі таку правдиву картину.

Понад 50 дітей, батьків яких намовили сніпярські агенти солодкими обіцянками покинути країну їхнього уродження і виїхати до країни "добробуту", — в одній шкільній кімнаті. Є між ними діти батьків різних вірувань і народностей: католики і протестанти, євреї, мадяри, англо-саксонці, скандинави, поляки, ірландці тощо. Більшість з них не можуть вимовити англійського слова, а вчить їх молоденька учителька, якій щойно переступило на двадцятий рік.

Кляса поділена на грейді від першого до восьмого. Кожну клясу треба вчити багато різнорідних предметів, не згадуючи вже нічого про те, що від часу до часу ця учителька мусить приготувати дітей до виступу підчас різних свят, як це буває в буржуазних школах, а крім того вона має переводити іспити, приспані шкільним законом.

І під цим тягарем праці учителька мусила впасти, а за нею впади і шкільна ціла школа. Учителька дістала розстроєння нервів і мусила піти до своїх батьків, а лікарів з тяжким трудом вдалося врятувати її від умового замішання. Дистрикт не може наняти іншої учительки і школа мусить стояти замкнена. А не може наняти тому, що не має фондів, щоб дати іншим учителям відповідну плату.

Шкільні трости стараються зарплатувати капіталістичною системою у своїй власній малій спосіб говорять про економію, хоч цього не обходить те, що в близьких місті будуть військові бараки, на які міністерський уряд має видати 2 мільйони 500 тисяч доларів. Це не їх справа. Вони вибрані на те, щоб зашаджувати податковцям гроші.

Іх низько платна учителька може втратити розум від надмірної праці тільки тому, що вона старається "совісно виконувати свої обов'язки". Її діти можуть тільки дивуватися, що вони побирають якусь науку, бо в дійсності вони її не отримують; їх вярність до капіталістичної системи буде тримати їх прикованими до неможливої шкільної системи і до великої політичної неграмотності.

Дж. Палмер.

а коли їм говорити про шкільну систему в Радянськм Союзі, то вона їх не цікавить, бо їм здається, що вони репрезентують найліпшу шкільну систему у світі.

Вони не можуть признати, що під зглядом навчання діти в Радянськм Союзі стоять тисячу разів краще, як канадські діти в фермерських околицях, що в ЄРСР не дається учителем таких обов'язків, яких вони не можуть виконати, що державні витрати на навчання в ЄРСР є десяти разів більші на одну особу, як в Канаді: "Ні, то Росія, Канада ліпша", кажуть вони.

По цій Алберті є учителя та учительки, яким загрожує умова катастрофа, які мусять працювати за дуже низьку зарплатну плату, а часом без жодної плати. Тисячі кваліфікованих учителів в Канаді не мають зарплати. В той сам час молоді учительки мусить вчити 50 дітей різного віку й різних грейдів.

В певільничих кемпах Канади можна бачити учителів з бігою і шуфлюю; в училищах, канадських міст є учительки, яких капіталістична система примусила стати проститутками; багато учителів і учительок живуть на ласці своїх батьків, яким дуже тяжко приходить втримувати їх, тільки того, як вони замореджували свої фарми, щоб дати цим дітям шкільне виховання, аби вони опісля могли жити з праці своєї голови.

Від 40 до 50 доларів місячно учителями, які мають вчити 50 або й більше дітей в одній клясі в той час, коли премієр Беннет може дати своїй сестрі два мільйони доларів, як весільний презент.

Школа, про яку оце я згадав, називається Рейнієр, імя учительки М. Тейлор, а імя околиці Соннібрук, Алта.

З Буенос Аїрес, Аргентини, доносять що живна в тій країні випали добре. Нова аргентинська пшениця в ліпшій якості як була минулого року, а видаток багато кращий. Через це саме аргентинські збіжжєві спекулянти продають цьогорічну пшеницю по танійшій ціні, що доведе до гострої конкуренції на світових ринках між Аргентиною й Канадою.

ПРОГОЛОШЕННЯ РОЗМЕТУ ПОСМЕРТНОГО ГОЛОВНИМ ЗАРЯДОМ РЗТ

ДО ЗАРЯДІВ ВІДДІЛІВ, ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ РЗТ В КАНАДІ

Оцим проголошуємо дальший розмет посмертного за смертні випадки трьох членів нашої організації в місяці грудні. Розмет цей платний з місячної вкладкою в місяці січні 1935 р., від доларової вкладки 30 центів, від вкладки 50 чи 25 центової — 15 центів.

Померли слідуєчі члени: Тов. Мартин Маковичук, член РЗТ від місяця жовтня 1925 року, в Едмонтон, Алта.; Тов. Данило Гузіль, член РЗТ від місяця листопада 1926 року, у Вінніпегу, Ман.; Т-ка Ольга Новік, членкиня РЗТ від жовтня 1924 року, у Су Сейнт Мері, Онт.

Секретарі-скарбники повинні подбати за те, щоб всі розмети, що були проголошені за останні місяці були зібрані від кожного члена і членкині. Рівно ж розмет за членів треба обов'язково збирати з вкладкою за січень.

За Головного Заряду РЗТ, Ом. Коміський, секретар-скарбник.

ВИКОРИСТАТИ КОЖНУ НАГОДУ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ НАШОЇ ПРЕСИ

Голден, Алта.

Околицю Копернік замешують переважно українські пані. З вище сказаного стає ясно, що багато зробили для нашої преси, але було великої можливості. Але я був на однім весілля, на яким було також пару товаришів і симпатиків. При цій нагоді я сказав дещо про причини теперішньої економічної кризи і про значення нашої преси.

На весілля була горетка куркулів, які вірять в кожне попівське слово. А звісно, що попи при кожній нагоді намагаються на робітничо-фермерську пресу, бо вона несе слово правди для таких, які її не бачать. Отже ці куркулі почали накидатися на нашу пресу і називати її більшовицькою, що виступає проти бога тощо.

Від цих куркулів чогось ліпшого сподіватися годі, але більшість присутніх не зварили на дурне базікання попівських прихильників і зложили на мої руки \$14 на нашу пресу. При тій нагоді вдалося мені дістати одного нового передплатника для "ФЖ". Але тутешні фермери нічого собі з цього не роблять. Вони тягнуть капіталістичне ярмо і не стараються пізнати, що є причиною їхнього арештованого життя. Слова правди тут не чути, бо дуже мало хто читає робітничо-фермерську пресу. Тримайтеся тієї засади, що їхні батьки, мовляв, з читання газет я хліба їсти не буду, греце тяжко працювати, щоб доробитися маетку.

В містечку Голден відбувся мітинг в справі фермерського страйку, але на ньому майже не було фермерів з околиці Копернік. Хітрі елєвітористи вказали на тиждень. Часом здається нам, що не можна нічого зібрати для своєї газети, тому ми навіть не пробуємо. Але я вірю, що в багатьох випадках не зібрано нічого тільки тому, що ніхто не пробував зібрати.

П. Цєбрик.

II
Хто є головним представником радянської влади в сільській громаді Гулінка, хто є головою сільської ради?

Марію Николаївну Куркіну вже другий раз обрано односторонньо головою сільради підчас виборів, в яких взяло участь 97% виборців. Отже вона є "мейором" (після буржуазних офіційних виборів) чотирьох сіл об'єднаних в одну сільську громаду Гулінку.

Своїм поораням селянським обличчям, яке завжди виглядає дещо перемучене, зі своїми червоними шорстками, зате чистими руками, зі своєю хустиною, завязаною на дійсну селянську моту, вона ніяк не виглядає на такого жіночого мейора, якого собі малюють робітничі і селяни в капіталістичних країнах. Але вона є такою, якою робітничі і селяни капіталістичних країн бачать: це жінка, яка працює в сільській громаді Гулінку.

Наші діти були такі: в батьку працював через 40 років в певній капіталістичній підлярній. Він не міг дати втримання дружині і п'ятому дітям. Тому матір з дітьми виїхала в селі і пробувала вижити з одного гектара землі, без корови або коня. Марія мусила працювати від восьмого року дити, а на дванадцятім році життя вона стала за служницю в поміщика Саломонаві. Історію її життя можна багато скоротити, коли скажемо, що вона жила таким життям, яким живе молода дівчина служниця, коли вона стане на службу в поміщика де-небудь в капіталістичнім світі.

При кінці останньої світової війни вона стала куховаркою в домі нижчого судового урядника. І тут вона жила так, як звичайно живуть куховарки в капіталістичних країнах. Вона поділяла долю інших виснажених, але в той сам час була від них ізольована своєю роботою. В той час вона також не читала ніяких газет, ніколи не була на мітингу, і так перші хвилини революції проминули, не залишивши на ній ніякого сліду.

Доля селян радянського села

(ВІД СПЕЦІАЛЬНОГО КОРЕСПОНДЕНТА З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ)

жінка плакала, а чоловік не міг затаяти своєї радості.

Підчас виборів в 1917 р. жінка казала Марії голосувати на список кандидатів, яких класи кадети (буржуазна "демократична" партія). Але чоловік радив її голосувати за більшовицьким списком. Він пояснив їй, що більшовицький список є списком "простих" людей. Цей чоловік, розуміється, не був комуністом, але не маючи нічого крім мізерної заробітної плати, він голосував на більшовицькі, як всі бідні люди.

"Я так само голосувала на більшовицькі", оповідає Куркіна. "Я не знала, хто такі більшовицькі і чого вони хочуть, але я відчувала, що більшовицька є щось нове, щось краще, ніж більшовицькі прихильники владі і завважила, що моя пані змінила своє відношення до мене. Вона вже не була більше гострою, навпаки, вона часом була досить солодкою і дала мені більше часу для відпочинку. Отже я залишилася там до 1919 року."

"Коли я повернула до свого села (я виїхала зумж за селянства, який щойно переміг з Червоної армії), я як тоді не

реконалася, що то є люди ті більшовицькі. Вони дали нам землю. Коли передтим моя матір з родиною, яка складалася з 6 осіб, мусила робити життя з одного гектара землі, тепер ми дістали по гектарові землі на кожну особу в родині цілком безплатно. Отже тепер ми вже мали малу фарму, а за якийсь час набули пару коней. Радянський уряд дав мені землю і я стала ентузіастичною прихильницею радянської влади.

Але в 1929 році постигло нас нещастя: Обидва коні поздилися і нам стало страшно тяжко господарювати без тяглов. І тут власне виникло те незабезпечене існування індивідуальності, про яку я згадувала.

Петро Нітков (попередник Куркіни) не міг дати собі ради, а жінка, хочен звинуватити громадянськими справами". "Це недовір'я", оповідає Куркіна — дуже мене боліло. Я спільновала зуби, поподілася так, мов би не чула цієї існуєчності, і пробувала краще працювати. Але було й таке, що я не могла витримати і плакала. Були хвилини, що я хотіла реанімувати. Але тоді мені приходило на думку слова Лені-

на: "Кожна куховарка мусить вчитися правити державою". Ці слова, здавалося, були написані на мені, бо я дійсно була куховаркою половиною свого життя. Я думала про минуле і сказала собі: "Хто ж інший положити край цьому старому житті, як не ми самі!"

Невдовзі Куркіна зрозуміла, як вона має працювати. Вона заанєловала до мас, щоб стати її на допомогу. В ціліх долинах селян і селянок вона збудила зацікавлення громадянськими справами і тепер вона мале вже активний гурток з 78 колгоспників (з яких 48 були жінки), щоб її помагали, яких вона приділила до різних департаментів сільради. В сільраді Гулінки є тепер кілька різних департаментів: департамент плекання худоби, агрикультурний, культурний, департамент доріг і фінансів. Тепер ми чуюмо як вона у своїй зніті говорить про роботу культурного департаменту в сільраді:

"Ми навіть як за останні два або три роки зробили наші культурні потреби.

Двісті двадцять колгоспних родин передплатують 514 газет. Самі діти передплатують 88 газет. Ми отримуємо багато ілюстрованої, популярно-наукової антирелігійної літератури. Маємо сільську бібліотеку з 600 книжок про подоби-

нім і агрикультурнім питаннях. Колгоспники домагаються зараз доброї літератури — творів Шолохова, Горького, Толстого, Сєрафимовича та інших письменників. Щоб ці книжки дістали, вони добровільно зібрані між собою 600 карбованців на бібліотеку.

Минулого року культурний департамент започаткував кампанію за чистими й добре спорудженими мешканцями. В хатах деяких колгоспів, наприклад в хаті Михайла Кузьміна Сіканова, вже є килимки, фотелі, гардероби, радіо, навіть плетені фіранки. Взагалі кампанія перемалювання 150 хат. Школу перемонтовано і добре споруджено в середній до школи. Наш театральний гурток відіграв 35 представлень за один рік, граючи навіть з близьких сел. Наш селянський гурток отримав першу нагороду в околиці. Наш струнний оркестр отримав премію".

Інші департаменти сільради, головний департамент плекання худоби, так само працює при мірно.

В такий спосіб куховарка Марія Николаївна Куркіна звидує державними справами, правда, в скромній, але дуже важливій секторі фронту — в новім селі, між новими людьми.

Л. Ф. Борос.

ДЕ ПАНСЬКИЙ РЕДАКТОР ДОБАЧУЄ ПОДАТКОВУ НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

Саскатун, Саск. — В «Кан. Фармері» з 28 листопада була поміщена редакційна стаття п. н. «Податкова несправедливість». Коли побачив цей наголонок, то зарад подумав, що треба статтю перечитати, може часом сталося чудо і редактор консервативної газети пише про несправедливість податків в такім зміслі, в яким ми фармері і робітники її розуміємо.

Але чуда ніякого не було, бо редактор «К.Ф.» нічого не сказав про Спіарських залізничну компанію, наприклад, яка не платить ніяких податків від свого майна, але побачив несправедливість податкову в тому, що робітники, які живуть в містах і не мають ніяких земельних посідей. Це така брехня, на яку можуть спомогтися тільки найнижчого сорту капіталістичні агенти, які за марний «джаб» продають себе тому лавові, який і настільки більше зедкає. Бо редактор цієї консервативної рентиляки не живе на Марсі, а в місті, де кожного року сотки робітників траплять свої земельні посілости, бо не мають чим платити податків.

Пише панський редактор, що робітники поховали гроші по банках і не хочуть купувати земельних посіостей. Це така брехня, на яку можуть спомогтися тільки найнижчого сорту капіталістичні агенти, які за марний «джаб» продають себе тому лавові, який і настільки більше зедкає.

Хай цієї панський редактор скаже, скільки у Вінніпегу є великих бізнесменів, від яких місто забрало бізнес за податок і продавало його на ліцтанції. Нам фармерам цікаво би про такі речі знати. Но ми знаємо, що Спіарська компанія не втратила ще ні одного акдра землі за податок. Як вона може втратити, коли буржуазний уряд дав їй мільйони акрів найкращої землі задурно і звільнив її від всяких податків? А фармер має один кводер землі і не може обігнатися від різних податків. Коли ж він хоче вкостити трохи сина на Спіарській землі, то мусить заплатити перміт.

Не дивуєшся, що панський редактор пише такі дурні статті, але треба дивуватися, що є ще такі українські фармері та робітники, які доплачують до того, що їх панські агенти баламутять. Бо розумна й чесна людина ніколи не скаже, що робітники, які не мають своїх власних хатів в місті, не платять податків. А хто платить податок від цукру та інших

споживчих товарів? Чимим грішми платять податок бізнесмени, як не грішми робітників, які в них купують різні товари і за які ці бізнесмени кажуть собі дорого платити?

Школи й дороги в Канаді побудували не капіталісти і не панські редактори, а робітники і трудящі фармері. Панський редактор готов сказати, що панні їм заплатили за ці дороги. Але тут заходять питання, скільки заплатили? Чому сьогодні є тисячі робітників і фармерів в Канаді, які працювали по 30 років без перестанку і нічого не мають, мусять жити з того мізерного реліфу?

Панські редактори скажуть, що вони пропили і програли гроші в карти, бо такі небиліди вони вже не раз говорили. А я скажу, що 1 мільйон 200 тисяч безробітних в Канаді, які сьогодні не мають що їсти, сьогодні гроші не програли в карти і не пропили, але не дістали справедливої плати за свою роботу при будові залізничних доріг, у фабриках, заводах тощо.

Те саме відноситься до фармерів. Коли сьогодні в самім Саскчевані є поверх 50,000 фармерських родин, які потребують реліфу, то не можна сказати, що вони пропили свої гроші і тому тепер не мають з чого вижити. Ні, цих фармерів капіталісти весь час грабили, не давали їм слушної ціни за їхні продукти, рахували собі дорого за машинерію, брали високо проценти від позичок, продавали їм дороге землю, яку вони дістали від уряду задурно; примушували їх своїми законами платити податки не лише за себе, аде й за Спіарів.

Коли редактор «Кан. Фармер» ще раз буде пробувати писати про податки, то хай нам скаже децо про ті податки, які платять великі панні з консервативної партії, яких він так обороняє. Ми хотіли би почути про різні махінації цих панів, при помочі яких вони можуть оминуть і оминають плачення податків від своїх великих доходів або правильніше сказати під того великого грабежу, якого вони доускаються над трудящими.

Ціх великих капіталістів панський редактор не виб'ить, бо в нас є «Фарм. Життя», «Укр. Роб. Вісті» і журнал «Робітників», які пояснюють, хто платить податки в Канаді, а хто є звільнений від них і чому.

Ів. Космичко.

Молодий організатор пояснив потребу класової боротьби

Спрусдейл, Алта. — Дистріктоцій Комітет ЛФЕ вислав на фарми організаторів для популяризування фармерського страйку в цій провінції і масової фармерської конференції, яку скликано на 21 і 22 грудня.

Один з таких організаційних мандрів відбувся в нас 11 грудня ввечерю. На мітинг прийшло поважне число фармерів, фармерок і фармерської молоді. Перед розпочаттям мітингу фармері говорили між собою про страйк і про інші фармерські справи, а нарешті почали допитуватися, хто буде промовляти до них.

Нараз дався чути дзвінкий голос тов. Муцака. «Пановні зібрані, виберіть з-поміж себе голову мітингу і заговорив молодий товариш.

«Хто це молодий бесідник, що прийшов нас старих вчити? Що він може нам сказати? — питали фармері один одного.

Вибрано голову і мітинг розпочався. Молодий товариш заговорив, що буде говорити на англійській і українській мовах, щоб кожний присутній міг його розуміти.

Він говорить перше по українськи і каже, що не прийшов нікого вчити, але бажає обговорити з присутніми справу фармерського страйку.

Бесідник сказав, що заставив фармерів вийти на страйк, які їх домогають, про брутальність поліції, яку так званний «фармерський» уряд вислав проти страйкючих, що арештували фармерських пікетчиків, тощо, а вкінці звинувачив фармерів до єдності в боротьбі за належні їм права і до Ліги Фармерської Єдності.

Присутним дуже подобалися слова: «Не робіть різниці, якої ви народності, релігії або раси, вам треба організувати об'єднаний фронт, вам треба ставати членами ЛФЕ і боротися спільно за свої інтереси, бо ніхто інший цього за вас не зробить».

Опісля бесідник вказав на загрозу воєнної небезпеки і знова підчеркнув, що коли вибуди нові імперіалістичні війни, то капіталісти не будуть питати, якої ми нації, до котрої церкви ми ходимо, а прийдуть до нас і скажуть їти битися за наші інтереси. А щоб ми були приготувані дати їм правильну відповідь, то нам треба організуватися і читати «Фарм. Життя» і «Форов», які дають нам ідеологічний провід в нашій боротьбі за кращі економічні умови і проти війни.

Опісля бесідник говорив по англійськи і вказав на різні маневри капіталістичного класу роз'єднати трудящих фармерів, щоб злише було їх висисувати, а це більше обнизити рівень їхнього життя.

Його промову в обох мовах прийнято гримкими оплесками. Присутні просто дивувалися великій здібності молодого товариша і вже більше не говорили, що він прийшов нас вчити, бо дійсно не один багато

лів написав недавно пашквіль, в яким очерное Жіночу Секцію ТУРФДім, називаючи її членів неморальними. Розуміється, що наша мораль багато різнилась від буржуазної моралі, яку підтримують ці пані. Дописувач і редактор «Укр. Голосу» вважають, що моральний чоловіком може бути тільки той, хто є добрим брехуним, пльоткарем, хто вміє очерновати все те, що приносить користь робітникам і трудящим фармерам.

Робітники і трудящі-фармері мають зовсім інше поняття про мораль. Наша мораль наказує нам, щоб не робити ніякого зла трудящим, щоб боротися проти капіталістичного висиску і проти буржуазної «моралі», яка заставляє молодих дівчат продавати своє тіло, щоб рятувати себе від голодової смерті. Це наша мораль.

І. Томсон.

Редатор «У.Г.» не задовольняється самими брехнями про Радянський Союз, але крім того повторює брехні за буржуазною пресою, або й сам їх вивдає про робітничо-фармерський рух в Канаді. Він тепер виступає проти фармерського страйку в Аберті, проти його організаторів. Недавно тому подав брехню про винику про Джорджа Палмера, а тепер пише, що Петра Касіяна вислав П. Клепарчук з Мондейр організувати фармерський страйк.

Всі тутешні фармері знають, що це брехня. Знають про це навіть ті, які читають «Укр. Голос», хоч таких тут дуже а дуже мало. Касіяна вислав організувати страйк між фармерами не Клепарчук, а страйковий комітет в porozумінню з Логом Фармерської Єдності.

Пересічний читач «Укр. Голосу» бачить добре і розуміє, що ця газета вибрує різні брехні по капіталістичних смітинках, а часом й сама їх вивдає, щоб в той спосіб ворожо настроїти своїх читачів проти наших боювчих організацій і преси. Брехні про мирнаський страйк, а тепер про мондейрський отворили очі не одні читачеві цієї петлорівської рентиляки. Чим більше тим більше роботи для його адміністрації, бо приходить ся черкувати з листів передплатників багато осіб, що не хочуть читати тих брехонь.

«Укр. Голосу» часто дописує якийсь Стадник і Куріч. Один і другий марнують час і нашір, але що зробили, коли «народна» газета не має літніх дописувачів. Своєю часу хтось зашував редактора «Укр. Голосу», котрий з цих дописувачів є один з меншій, а редактор відповів, що Куріч, який вислав якийсь там «рідний» шкани.

Знайшлася тільки одна особа, радний муніципалу, який пробував перебівати промову молодого товариша. По його думці фармері повинні бути льоальні законам країни, не страйкувати, не боротися проти викидаць з фармів за податки й довги і за реліф, але вибрати «своїх» послів до парламента. Нарешті цей несвідомий оборонець гнидої капіталістичної системи сказав, що на страйк виходять тільки дурні.

Це обурило фармерів і радний мусів замовчати, а промовець запитав його, чи можна назвати дурними мільйони робітників в різних капіталістичних країнах, які зараз виходять на страйк, які повстають проти гнобительського класу та зі зброєю в руках борються за скасування капіталістичної системи голоду, холоду й вдови?

Радний мовчав далі, бо не міг дати відповіді на це питання, а присутні виявили ще більшу симпатію до молодого організатора, який вказував їм на вихід з теперішнього положення не шляхом буржуазних парламентав, а шляхом класової боротьби під проводом об'єднаного фронту.

Мітинг закінчився дрібною колектою на дальшу подорож молодого організатора. Від себе хочу сказати, що Ліга Фармерської Єдності повинна частіше висилати до нас таких організаторів, бо вони боряться добру роботу між фармерами.

Учасник мітингу.

Від того часу його здоров'я почало підупадати. Але фармер не мав ані грошей, ані часу на лікування. Він працює далі, доки хвороба не влягнеться з ніг. Доді вже й лікар від того не може помагати. Так малая справа з покійшим товаришом Палюхом.

Учасник похорону.

ЧИТАЙТЕ! - ЗАМОВЛЯЙТЕ!

КНИЖКУ НА 88 СТОРИН ДРУКУ

ПЕРШИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ СТРАЙК В КАНАДІ

Написав її учасник першого фармерського страйку в Канаді, на який вийшли фармері в Мирнам, Алта., в 1933 році. Страйк тривав понад три місяці й закінчився повною перемогою для фармерів. Книжка ця містить в собі інформації про цілий хід страйку та критичні зауваги про труднощі, які виринали, та як їх поборовало трудяще фармерство.

«ПЕРШИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ СТРАЙК В КАНАДІ» — це книжка, яку повинен мати у своїй бібліотеці кожний фармер в Канаді, щоб проінформувати її, краще бути озброєним до боротьби з класовим ворогом фармерства — збіжевими спекулянтами. Ціна брошури тільки 10 ц. — Засилайте замовлення на нижню адресу:

WORKERS' & FARMERS' PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ПЕРЕДЧАСНА СМЕРТЬ ЗАБРАЛА ВІД НАС ОДНОГО З КРАЩИХ ПРАЦІВНИКІВ

Гаєс, Саск.

6 грудня відбувся похорон тов. Івана Палюха з Пеллі, який помер на черевній тиф після 10 днів сильної горячки.

Покійний родився 1894 року в селі Довілка, повіт Тернопільський, Західна Україна. На восьмій році життя він лишився сиротою і мусів йти в найми до сільських багатів, на яких працював до 18-го року життя, поки не виїхав до Канади.

Тут працював на різних роботах аж до 30 року життя, після чого задумав жити на фармі, думаючи, що там буде трохи вільніший від панських нагалячів.

Покійний осів на фармі коло Пеллі. Тут він і найбільше перекопався, що в капіталістичній системі висиску робітників і фармер ніколи не може заробити на людське життя. Тов. Палюх працював на фармі тяжко, як кожний трудящий фармер, але за свою працю не міг собі купити відповідного одягу і перестудився.

Від того часу його здоров'я почало підупадати. Але фармер не мав ані грошей, ані часу на лікування. Він працює далі, доки хвороба не влягнеться з ніг. Доді вже й лікар від того не може помагати. Так малая справа з покійшим товаришом Палюхом.

Учасник похорону.

ПШЕНИЧНИЙ ПУЛ ЗОВСІМ НЕ ВІДКОТІВСЯ ВІД ПРИВАТНИХ ЗБІЖЕВИХ КОМПАНІЙ

Нью Клів, Алта.

Хочу написати коротко про грейдінг пшениці. Це грейдінг організації життя в нашій державі, говорив він, не є однією метою. Якщо це не буде такою метою, то ми не маємо нічого проти приватних збіжєвих компаній, але коли трапляється такий рік, як цей, коли гіршої пшениці більше то добра пшениця йде за шканим шканим, тоді нема нічого проти приватних збіжєвих компаній, але коли трапляється такий рік, як цей, коли гіршої пшениці більше то добра пшениця йде за шканим шканим, тоді нема нічого проти приватних збіжєвих компаній, але коли трапляється такий рік, як цей, коли гіршої пшениці більше то добра пшениця йде за шканим шканим, тоді нема нічого проти приватних збіжєвих компаній.

Про хворобу пшениці фармері знають з цього делегата. Мільйони приватних збіжєвих компаній, але і пул від них не відкотівся. Різних способів вживають збіжєві компанії, щоб заробити якнайбільше на пшениці пшениці, а пул і собі від них навінсь, хоч підка організувати пшеничного пулу впереве, що він має боротися проти цього шахрайства.

Як би пшеничний пул зрідився фармерському об'єднанню, то він мав нагоду виступити багато користі для фармерів. Але тепер показалося, що методи пшеничного пулу нічим не різняються від методів приватних компаній.

Іван Ю. Гайдук.

ЗАВІВСЯ НА СУСІДОВІ В ЛИСТОПАДОВІЙ КАМПАНІЇ РОБ.-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ

Капел, Саск.

Мабуть подумують читачі «Фарм. Життя», що в Капелі вже нема того дописувача, що часто подавав дописи до «Ф. Ж.» в яких відповідав «Укр. Голосу» на його базгранію. Він ще є, але не міг дописувати, бо був дуже запянтій роботою, будувати, щоб було де скоротитися в зимі від морозу і втру.

Ця робота була дуже прикра і не дозволяла мені взяти участі в листопадівій кампанії нашої преси. Мені дуже прикро, що я не міг нічого зробити для нашої преси, хоч в попередній кампанії все так мені заробив.

Як читачи бачать, що мій сусід, який свого часу писав, що я не вмію презентити фармерам різницю між газетами, покаже в цій кампанії свою здібність і ширість та придбає децо фонду для нашої преси. І дав і йому нагоду, вставив мусів дати, бо так мені виходило. А мій сусід, який свого часу записався на мене за те, що я наван його в дописовій паном, так записав мене нашою пресою, що записав мене нашою пресою, що записав мене нашою пресою, що записав мене нашою пресою.

люву організацію заснував, яка кожного вечора «дебатує» над тузами і королями.

Завівся я на своїм сусіді і вже більше не буду покладати надії на нього, щоб він займався збіркою фондів для робітничо-фармерської преси. Хай він далі читає свій «Шікаго Гералд» і платить за нього на час, бо за «Фарм. Життя» не міг платити щось через 5 років. Як би всі читачі «Фарм. Життя» так працювали для своєї газети, то вона давно перестала б виходити. Але на часті є багато читачів, які краще розуміють свої обовязки і в кожній пресовій кампанії беруть активну участь. Тому наша преса росте і буде рости.

Не пора тепер на те, щоб шпиратати довгі зимові вечори на гру в карти. Ми повинні сколотитися і обговорювати свої фармерські справи та читати нашу пресу і літературу. Ми не можемо спати тихо тоді, коли фармері в інших місцевостях виходять на страйк і борються за краще життя, а панські уряди шпиратати проти них своєю пресою.

Той самий сусід.

Звідолення з кампанії української робітничо-фермерської преси в листопаді 1934 р.

ФОНД: ЗБІРКИ й ПОДИНОКИ ЖЕРТВИ.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Преском, Ді Пес, Ман. \$33.25; Преском, Су Сейнт Мері, Бей Вю, Онт. 5.55; Преском, Іст Куїл, Алта. 5.00; П. Цебрик, Горден, Алта. (збірка) 4.85; Преском, Вінніпег Біч (Правт Дистрікт), Ман. 4.45; Преском, Престон, Онт. 4.25; Преском, Су Сейнт Мері (Місто), Онт. 4.25; Преском, Іст Віндзор, Онт. 4.20; Преском, Веревіл, Алта. 3.75; Преском, Медов, Алта. 2.60; І. Українець, Атікокан, Онт. (збірка) 2.00; Преском, Лашін, Кве. 1.05.

Лашін, Кве.

В часевої кампанії наша місцевість змагалася з місцевостями Поінт-Чарлз, Туркоп і Ошава за перевиконання своєї квоти в сумі \$125.00. 15 нових передплатників. Своєю квотою ми перевиконали, здобувши \$140.00, але придбали тільки 5 нових передплатників. Для "ФЖ" в нашій місцевості зібрано \$1.00 передплати і \$1.05 пресо-вого фонду. На листи "ФЖ" зібрані т.т.: М. Шевчук \$1.00 передплати і 55ц пресо-вого фонду. Жертували по 25 ц.: М. Шевчук, Ф. Миські; Д. Себастьянович 5 ц.; С. Лукунюк 25 ц. пресо-вого фонду. Жертували: С. Лукунюк 15 ц.; М. Хотимський 10 ц. За Преском, В. Михайлюк, гол., О. Луків, секр.

Мондейр, Алта.

Посилаю \$9.50 передплати і такі товариші жертували на пресо-вий фонд "ФЖ": Петро Скоропадчик і М. Комарницький по 50 ц.; Д. Скоропадчик 30 ц.; по 25 ц.: Галина, Ф. Лейх, Ф. Барановський, Іван Никифоров, Іван Дроганюк, Н. Петровський, Павлина Комарницький, Михайло Цебрик, Зоя Черем. (далі нечітко), І. Шталак, Марко Тимчук, Дж. Д. (далі нечітко), і Ю. Глузничок по 20 ц.; Іван Бляга 15 ц.; по 10 ц.: Д. Пиндик, І. Галушак, Н. Галушак, Р. Костинюк, Олександра Якімук, Варвара Якімук Зіночка Гаврилюк, Марія Комарницька, Андрій Комарницький.

Іст Віндзор, Онт.

Всього фонду в нашій місцевості після листопадової кампанії зібрано \$306.95. Для "ФЖ" зібрано \$9.25 передплати і \$4.20 пресо-вого фонду. Зібрані: перший район \$1.75 старої передплати і \$1.50 пресо-вого фонду; другий район 55 ц. пресо-вого фонду; третій район 20 ц. пресо-вого фонду; четвертий район \$7.50 старої передплати і \$1.95 пресо-вого фонду. В кампанії наша місцевість змагалася з місцевостями Киченер, Онт., за суму \$150.00 і 15 нових передплатників. Ми своєю квотою подолюли, зібравши загальною сумою \$306.95, а передплатників придбали 20.

Іст Куїл, Алта.

На всесвітній т-ша Ф. Гоцуляк зібрана на закуп т-ша І. Українець \$2.00 на пресо-вий фонд "ФЖ". Жертували по 25 ц.: І. Українець, С. Гак, Т. Алберт; по 15 ц.: Г. Башук, Ф. Гоцуляк, П. Крашівський, А. Українець; по 10 ц.: Н. Лівницька, А. Башук, Е. Романюк, Л. Роштер, Н. Чорний, М. Чорний, Л. Чорний 5 ц. Жертвовавши шпору подяку.

Ю. Рудак.

Всього фонду в нашій місцевості після листопадової кампанії зібрано \$306.95. Для "ФЖ" зібрано \$9.25 передплати і \$4.20 пресо-вого фонду. Зібрані: перший район \$1.75 старої передплати і \$1.50 пресо-вого фонду; другий район 55 ц. пресо-вого фонду; третій район 20 ц. пресо-вого фонду; четвертий район \$7.50 старої передплати і \$1.95 пресо-вого фонду. В кампанії наша місцевість змагалася з місцевостями Киченер, Онт., за суму \$150.00 і 15 нових передплатників. Ми своєю квотою подолюли, зібравши загальною сумою \$306.95, а передплатників придбали 20.

Іст Куїл, Алта.

На всесвітній т-ша Ф. Гоцуляк зібрана на закуп т-ша І. Українець \$2.00 на пресо-вий фонд "ФЖ". Жертували по 25 ц.: І. Українець, С. Гак, Т. Алберт; по 15 ц.: Г. Башук, Ф. Гоцуляк, П. Крашівський, А. Українець; по 10 ц.: Н. Лівницька, А. Башук, Е. Романюк, Л. Роштер, Н. Чорний, М. Чорний, Л. Чорний 5 ц. Жертвовавши шпору подяку.

Ю. Рудак.

Всього фонду в нашій місцевості після листопадової кампанії зібрано \$306.95. Для "ФЖ" зібрано \$9.25 передплати і \$4.20 пресо-вого фонду. Зібрані: перший район \$1.75 старої передплати і \$1.50 пресо-вого фонду; другий район 55 ц. пресо-вого фонду; третій район 20 ц. пресо-вого фонду; четвертий район \$7.50 старої передплати і \$1.95 пресо-вого фонду. В кампанії наша місцевість змагалася з місцевостями Киченер, Онт., за суму \$150.00 і 15 нових передплатників. Ми своєю квотою подолюли, зібравши загальною сумою \$306.95, а передплатників придбали 20.

пресо-вого фонду; П. Мудрик 25 ц., А. Л. Безпало 10 ц. пресо-вого фонду; Степан Фляха 50 ц. нової передплати і І. Митрунець \$1.00 нової передплати. На листу тов. П. Бикевича зложили: П. Бикевич \$2.00 передплати і 25 ц. пресо-вого фонду; О. Ступарик \$2.00 передплати і 25 ц. пресо-вого фонду; П. Ємчук \$1.00 нової передплати; Г. Ступарик 50 ц. пресо-вого фонду. Бажаємо найкращих успіхів. За Преском, В. Підвербський, гол., А. Ємчук, секр.

Ді Пес, Ман.

Наша місцевість змагалася в кампанії з місцевостями Іст Кіндран, Ріджайно, Мус-Джо і Саскатунум за суму \$250.00 і 10 нових передплатників. Обі квати ми перевиконали, здобувши всього фонду \$333.35 і 14 нових передплатників. Із звітів по-кажеється, хто переміг в кампанії. Для "ФЖ" ми зібрані старої передплати \$19.75, нової \$2.00 і \$33.25 пресо-вого фонду. Разом на "ФЖ" зібрано \$55.00. За Преском, Т. Козак, гол., А.Шумбарський, секр.

Вінніпег Біч, Ман.

Наша місцевість змагалася в кампанії з місцевостями Іст Кіндран, Ріджайно, Мус-Джо і Саскатунум за суму \$250.00 і 10 нових передплатників. Обі квати ми перевиконали, здобувши всього фонду \$333.35 і 14 нових передплатників. Із звітів по-кажеється, хто переміг в кампанії. Для "ФЖ" ми зібрані старої передплати \$19.75, нової \$2.00 і \$33.25 пресо-вого фонду. Разом на "ФЖ" зібрано \$55.00. За Преском, Т. Козак, гол., А.Шумбарський, секр.

Вінніпег Біч, Ман.

Наша квота в листопадовій пресо-вої кампанії була \$50.00 і хоча ми своєї квоти не виконали, тому що всі товариші взяли шире до праці, однак ми зібрані всього фонду \$45.30. Для "ФЖ" придбали одного нового передплати і \$1.45 пресо-вого фонду на листи. (Заввага: — з підтримки товаришів в Престоні зібрано разом \$16.05. Товариші не повідомили адміністрацію, скільки з цих грошей зібрано окрема на кожний часоспис, тому адміністрація розподілила ці гроші так на пресо-вий фонд "УРВ" \$10.00 на "ФЖ" \$3.00 і "Робітницю" \$3.05.)

Вінніпег Біч, Ман.

Всім колекторам і жертводавцям преском складає шпору подяку. За Преском, В. Галушак, гол., В. Дубецький, секр.

Су Сейнт Мері, Бей Вю, Онт.

В листопадовій кампанії наша місцевість зібрала на пресо-вий фонд "ФЖ" \$5.55. Всього фонду на нашу пресу зібрано \$67.70 і придбано 7 нових передплатників. За Преском, М. Бойчук, гол., І.Слободяновський, секр.

Вінніпег Біч, Ман.

Всього фонду в нашій місцевості зібрано \$85.00, що було призначено на закуп квоти на півкожних нарадах. Для "ФЖ" зібрано \$5.50 пресо-вого фонду. За Преском, І. Портак, гол., Д. Андріяшук, секр.

Голден, Алта.

Посилаю поштовий переказ в сумі \$14.00. З цього \$5.00 передплати і \$5.00 пресо-вого фонду на "ФЖ", \$2.00 передплати і \$2.00 пресо-вого фонду на "Робітницю". Імена жертводавців подаємо разом, але хотіли бажали, щоб \$5.00 були призначені на пресо-вий фонд "ФЖ", а \$2.00 на пресо-вий фонд "Робітницю". Жертували по 50 ц.: Максим Комарницький, Гр. Курка. Відор Комарницький, Петро Цебрик; по 25 ц.: П. А. Комарницький, Михайло Комарницький, Іван Томашинський, Юрко Християн, Станіслав Миланюк, Т. Буяновський, Василь Пачківський, Г. Михалюк, Антошко Миланюк, Т. П. Комарницький, Ст. Чорний, В. Мочальський, Мих. Бабин, Іван Ткачук, Іван Черемшинський; Никола Комарницький 20 ц.; Никола Рудий 15 ц.; по 10 ц.: Андрій Комарницький, М.П. Комарницький, Павло Комарницький, Еміл Захарчук, Михайло Тхір, Павло Черемшинський, Іван Романюк, Семен Кондрю; по 5 ц.: Дмитро Іврини, М. Комарницький.

Вінніпег Біч, Ман.

Всім жертводавцям складаю шпору товаришську подяку. Петро Цебрик, Медов, Алта.

Вінніпег Біч, Ман.

Посилаємо поштовий переказ в сумі \$35.88. До цього треба додати 27 ц. за перекази, що разом зробить \$36.15. Повинну суму розподіляємо так: старої передплати на "ФЖ" \$14.50, нової передплати \$3.50, пресо-вого фонду \$2.60, старої передплати на "УРВ" \$9.25, пресо-вого фонду 75 ц.; старої передплати на "Робітницю" \$3.00, нової \$1.50, пресо-вого фонду 25 ц.; нової передплати на "ФЖ" \$1.00 і 4 ц. на "Робітницю".

Об'їздка організатора ЛФЕ в Манітобі

Всеравний офіс Ліги Фармерської Єдності в Вінніпегу висилає тов. Івана Манітобі. Організатор відвідає ряд місцевостей в північній Манітобі в такому порядку: ІСТ СЕЛКІРК — 10 і 11 січня. СЕМПЛ — 12 січня. ЛІВАВ — 13 і 14 січня. ПАПЛАРПАРК — 15 січня. БРОКЕНГЕД — 16 і 17 січня. РЕЙРІ — 18 січня. ЛЕІДІВУД — 19 січня. РЕД ДІР — 20 і 21 січня. ЛІ РІВЕР — 22 і 23 січня.

Члени ЛФЕ повинні добре проголосити ці мітинги на місцях й повести агітацію між фермерами, щоб масово приходили на мітинги.

Місцевості, які бажали б, щоб організатор відвідав їх, повинні писати в цій справі до головного офісу ЛФЕ у Вінніпегу на таку адресу: Farmers Unity League Room 301 Princess St., Winnipeg, Man. Всеклаєвий Офіс ЛФЕ.

Об'їздка організатора ЛФЕ в Саскечевані

Ліга Фармерської Єдності в Саскечевані висилає на організаційну об'їздку тов. Г. Е. Милса, який відвідає ряд місцевостей в такому порядку: СІМЕНС — 6 і 7 січня. ПУНІЧАЙ — 9 і 10 січня. КРАСНЕ — 12 і 13 січня. ПРОДУКТ — 15 і 16 січня. КЕНДАГАР — 18 і 19 січня. ВІНЯРД — 21 і 22 січня. ЕЛФРОС — 23 і 24 січня. ВАДНА — 25, 26 і 27 січня. КУРКА — 29 і 30 січня. ФАРМІНГДЕЙЛ — 1 і 2 лютого. НАТ МАВНТЕЙН — 3 і 4 лютого. КЕЛВІНТОН — 6, 7 і 8 лютого. ФОСТОН — 9 і 10 лютого. РОЗ ВЕЛЕЙ — 12 і 13 лютого. СІЛВЕНА — 15 і 16 лютого. МЕККЕЙГ — 17 і 18 лютого. ТИСДЕЙЛ — 20 і 21 лютого. МЕЛФОРТ — 23 і 24 лютого. БРИДСВІ — 26 і 27 лютого. РІДЖЕДІЛ — 1 і 2 березня. КЕРРОТ РІВЕР — 3 і 4 березня. АРБОРФІЛД — 6 березня. ДЖОРДОН РІВЕР — 8 і 9 березня. БЕГЛІ — 11 і 12 березня. ЕТЕЛТОН — 14 березня. ГОМБОЛДТ — 19 березня.

Читачі "Фарм. Життя" повинні слідити за місцевими оголошеннями цих мітингів і повести агітацію між фермерами у своїх околицях, щоб масово приходили на мітинги. Дистріктове Бюро ЛФЕ в Ріджайні.

ШАНДРО, АЛТА.

Повідомляється членів і симпатиків у Шандро і околиці, що 7, 8 і 9-го січня, 1935 року відбудеться великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду. До танди приграватиме добра музика. Базарком.

ІНО КІВ, АЛТА.

Стараним відділом УРФМО в Нью Кемпелі, Алта., відбудеться 8 і 9 січня вечірній базар-ярмарок. Кожного вечора приграватиме добра музика, буде гарна перекрука, а для нагороду дімаємо багато домашніх речей. Також буде "біг", закликаємо товаришів і товаришок прийти в весело провести цей вечір. Базарком.

УВАГА! СТУВІО І ОКОЛИЦЯ.

Повідомляється, що у вівторок, 8 січня, 1935 року відбудеться великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду. До танди приграватиме добра музика. Базарком.

ІНО КІВ, АЛТА.

Стараним відділом УРФМО в Нью Кемпелі, Алта., відбудеться 8 і 9 січня вечірній базар-ярмарок. Кожного вечора приграватиме добра музика, буде гарна перекрука, а для нагороду дімаємо багато домашніх речей. Також буде "біг", закликаємо товаришів і товаришок прийти в весело провести цей вечір. Базарком.

УВАГА! СТУВІО І ОКОЛИЦЯ.

Повідомляється, що у вівторок, 8 січня, 1935 року відбудеться великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду. До танди приграватиме добра музика. Базарком.

ІНО КІВ, АЛТА.

Стараним відділом УРФМО в Нью Кемпелі, Алта., відбудеться 8 і 9 січня вечірній базар-ярмарок. Кожного вечора приграватиме добра музика, буде гарна перекрука, а для нагороду дімаємо багато домашніх речей. Також буде "біг", закликаємо товаришів і товаришок прийти в весело провести цей вечір. Базарком.

УВАГА! СТУВІО І ОКОЛИЦЯ.

Повідомляється, що у вівторок, 8 січня, 1935 року відбудеться великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду. До танди приграватиме добра музика. Базарком.

ІНО КІВ, АЛТА.

Стараним відділом УРФМО в Нью Кемпелі, Алта., відбудеться 8 і 9 січня вечірній базар-ярмарок. Кожного вечора приграватиме добра музика, буде гарна перекрука, а для нагороду дімаємо багато домашніх речей. Також буде "біг", закликаємо товаришів і товаришок прийти в весело провести цей вечір. Базарком.

СТАРОКРАЄВА НОРСА

ручними і електричними масажними та алкогольними і електричними куплями помагає на завданний ревматизм, параліч, простуду, біль в крижах, ногах, в голові і на подвигання. СПЕЦІАЛЬНИМИ масажними усуває зморшки на обличчі, та надмірну товстість. ОСОБЛИВО помагає в недугах жіночих і снірчих. HELENA KIERNOWSKA 1059 Selkirk Ave. - Suite 5 WINNIPEG, MAN.

РІЧНІ ЗБОРИ

РІЧНІ ЗБОРИ відділу ТУРФДім в Ріджайні, Ман., відбудуться в неділю, 6 січня, о годині 2-й пополуночі у власній приміщенні. Всі члени обов'язково повинні прийти на збори на час. Заряд.

РЕД ДІР, МАН.

Оцим повідомляємо всіх членів і членкинь, що 6 січня відбудуться РІЧНІ ЗБОРИ, а на 13 січня в неділю пополуночі РІЧНІ ЗБОРИ всього членства ТУРФДім. Проситиме всіх членів і членкинь прийти на ці збори, бо є багато важливих справ до вирішення, а також на річних зборах зробиться підсумування всієї нашої праці в організації за цілий рік та виголоситься річний звіт на майбутнє. Заряд ТУРФДім.

МОРВІНА, МАН.

Оцим повідомляється членство відділу СМ, що в неділю, 13 січня, о годині 2-й пополуночі відбудуться РІЧНІ ЗБОРИ. На зборах вирішуватимуться багато важливих справ, тому обов'язково кожного члена прийти на ці збори. Заряд.

РОЙКРОФТ, АЛТА.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу Толовирназу відбудуться в неділю, 6 січня, о годині 2-й пополуночі в УРД. Членство повинно обов'язково прийти на ці збори та виповнити свої завдання. І. Музика, секр.

РЕНФОРЛІ, АЛТА.

Повідомляється про РІЧНІ ЗБОРИ членів, що РІЧНІ ЗБОРИ в околиці Ренфорлі, Алта., відбудуться в неділю, 13 січня, о годині 2-й пополуночі в Українській Фармерській Домі. Всі члени і членкині повинні обов'язково прийти на ці збори. В. Доліський, секр.

ВИЛІНГДОН, АЛТА.

Повідомляємо, що РІЧНІ ЗБОРИ відділу УРФМО відбудуться в такому порядку: ТУРФДім: в неділю, 6 січня, о годині 1-й пополуночі в помешканні тов. М. Жучюка. РЗТ: в суботу, 19 січня, о годині 1-й пополуночі в помешканні товариша М. Жучюка. СПІЛЬНІ ЗБОРИ ТУРФДім і РЗТ відбудуться в неділю, 20 січня, о годині 1-й пополуночі. На спільних зборах вибиратимуться делегати на 15 з'їзд ТУРФДім і 10 конвенції РЗТ. На п'ятнадцяти зборах всі члени повинні бути присутні. За секретаріат, М. Жучюк.

ШИПІНЦІ, АЛТА.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу ТУРФДім відбудуться в суботу, 5 січня, о годині 1-й пополуночі в УРД. Кожний член і членкиня повинні прийти на ці збори, бо є багато важливих справ до поладження. Будеться також вибирати новий заряд на 1935 р. Заряд.

ПРУДГОМ, САСК.

Річні збори ЛФЕ в Прудгом, Саск., відбудуться в неділю, 13 січня, о годині 1-й пополуночі в УРД. Обов'язково кожного члена і членкині прийти на ці збори на час. Нових членів радо вітаємо. За заряд ЛФЕ, П. Подляк, секр.

УВАГА! ПРУДГОМ, САСК.

Річні збори ЛФЕ в Прудгом, Саск., відбудуться в неділю, 13 січня, о годині 1-й пополуночі в УРД. Обов'язково кожного члена і членкині прийти на ці збори на час. Нових членів радо вітаємо. За заряд ЛФЕ, П. Подляк, секр.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Table with 2 columns: Product Name and Price. Includes entries like Коли газета йде до друку, ціни с такі: Пшениця ч. 1 (тверда) .80%, Овес найліпший ч. 2 .44%; Пшениця портери ч. 1 .79%, Овес число 3 .39%; Пшениця портери ч. 2 .75%, Овес пожива ч. 1 .37%; Пшениця портери ч. 3 .72%, Овес пожива ч. 2 .34%; Пшениця портери ч. 4 .69%, Ячмінь двоградний .58%; Пшениця портери ч. 5 .65%, Ячмінь Шестигранний .77%; Пшениця портери ч. 6 .65%, Число 3 "Сідоблю" .54%; Дурум пшениця ч. 1 .87%, Жито ч.ч. 1 і 2 .59%; На доставку в травні .83%, Жито ч.ч. 3 .56%; На доставку в липні .84%, Лейч ч. 1 .144.

ЖИВИЙ СКОТ:

Table with 2 columns: Product Name and Price. Includes entries like Білки вибірні до 1,050 ф. від 3.75 до 4.75; Білки середні (мідіум) від 2.75 до 3.50; Білки звичайні (комон) від 2.00 до 2.50; Білки поперх 1,050 ф. від 3.75 до 4.50; Білки середні (мідіум) від 2.75 до 3.50; Білки звичайні (комон) від 2.00 до 2.50.

Table with 2 columns: Product Name and Price. Includes entries like Ялівки добрі і вибірні від 3.50 до 4.25; Ялівки середні (мідіум) від 2.75 до 3.25; Ялівки звичайні (комон) від 2.00 до 2.50; Телята годівані (гуд і чойс) від 4.50 до 5.50; Телята годівані середні (мідіум) від 3.00 до 4.00; Телята молочні ("віл") від 2.00 до 7.00.

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВШЕННЯ

Table with 2 columns: Product Name and Price. Includes entries like Білки на годівлю і отовщення від 4.25 до 5.25; Ялівки на отовщення від 4.75 до 1.75; Дітні корови від 20.00 до 35.00; Свині вибірні на бейкен \$1.00 премії від штук: Свині добрі для бейкену 7.25; Свині тяжкі 6.75; Свині дуже тяжкі 5.50; Свині легкі до годівлі від 5.00 до 6.50; Льохи ч. 1 і 2 від 5.00 до 5.50.

Яйця: "А" греді великі 25 ц.; "А" греді середні 22 ц.; "Б" греді великі 20 ц.; "С" греді середні 18 ц.; від молодих курок 20 ц.; "С" греді 14 ц.; Масло від 19 1/2 до 20 ц. фунт. Цукор \$5.75 за 100 фунтів. Мука 98-фунтовий мішок \$2.60. "Поридж" 80-фунтовий мішок \$3.25. Шкіри від 2 1/2 до 3 ц. фунт. Вошна від 6 до 7 ц. фунт. Шерсть з кіпських хвостів від 26 до 28 ц. фунт.

УВАГА! НОРТ КОЦМАН І ОКОЛИЦЯ

Стараним відділом ТУРФДім Норт Коцман відбудуться в суботу, 19 січня, 1935 р., БАЗАР-ЯРМАРОК. Для присутніх буде нагорода отримати в подарунок 15 ц. речей. Також можна буде добре забавитися. До танди приграватиме добра музика. Початок о 10 годині рано. Вступ 25 Базарком.

РАЙКРОФТ, АЛТА.

Стараним драмгуртка при відділі ТУРФДім відіграється в понеділок, 7 січня, 1935 р., в Укр. Роб. Фарм. Домі велику драму в 4-х актах, п'є. "Тарас Бульба". Просимо наших членів і симпатиків прийти на це представлення. Вступ для чоловіків 25 ц., для жінок 10 ц., для дітей 5 ц. Початок о годині 8.30 вечером. Р. Музика, секр.

УВАГА! БАЗАР У ПАКАН, АЛТА.

Стараним відділом ТУРФДім Пакан, Алта., відбудеться 7, 8 і 9-го січня, 1935 р., в Укр. Роб. Фарм. Домі великий базар. На базарі можна буде набути в нагороду різні цінні речі: "гарнес", "гітер" (організація), годинник на руку, пару черевей, "меп" на підлогу і 20 інших речей. До танди приграватиме добра музика. Вступ 25 ц. за один тикет. Тикет добрий для нагороду і на танди на один вечір. Забавитися можна буде в "біг", "фінш понд" і ін. заправки. Базарком.

УВАГА! ГІЛЛОК І ОКОЛИЦЯ.

Стараним відділом УРФМО в Гіллок, Алта., відбудеться 7, 8 і 9 січня, 1935 р., в Українській Фармерській Домі великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду різні цінні речі: "гарнес", "гітер" (організація), годинник на руку, пару черевей, "меп" на підлогу і 20 інших речей. До танди приграватиме добра музика. Вступ 25 ц. за один тикет. Тикет добрий для нагороду і на танди на один вечір. Забавитися можна буде в "біг", "фінш понд" і ін. заправки. Базарком.

УВАГА! ПРУДГОМ І ДАНА, САСК.

Стараним членством ЛФЕ в Прудгом відіграється в суботу, 5 січня, о годині 8.30 вечером в Укр. Роб. Фарм. Домі великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду різні цінні речі: "гарнес", "гітер" (організація), годинник на руку, пару черевей, "меп" на підлогу і 20 інших речей. До танди приграватиме добра музика. Вступ 25 ц. за один тикет. Тикет добрий для нагороду і на танди на один вечір. Забавитися можна буде в "біг", "фінш понд" і ін. заправки. Базарком.

УВАГА! ПРУДГОМ І ДАНА, САСК.

Стараним членством ЛФЕ в Прудгом відіграється в суботу, 5 січня, о годині 8.30 вечером в Укр. Роб. Фарм. Домі великий базар. На базарі будуть роздавати в нагороду різні цінні речі: "гарнес", "гітер" (організація), годинник на руку, пару черевей, "меп" на підлогу і 20 інших речей. До танди приграватиме добра музика. Вступ 25 ц. за один тикет. Тикет добрий для нагороду і на танди на один вечір. Забавитися можна буде в "біг", "фінш понд" і ін. заправки. Базарком.

Advertisement